உ
கணபதி துணை.

திருமுருகாற்றுப்படை.

மதுரைக் கடைச் சங்கத்து
மகாவித்துவானாகிய

நக்கீரதேவர்

அருளிச்செய்தது.

இஃது
பெரும்பான்மையும் நச்சினார்க்கினியார்
உரைக்கருத்தைத் தழுவி,
யாழ்ப்பாணத்திற்
சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலைக் கதிபதியாகிய
நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலர்

செய்த உரையுடன்

தமது வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்
அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.
பிரமாதீச ஹ ஐப்பசி மீ.
1853

This Book
Appertains to
C. Lutchmunswamy
Son of
C. Chellapah Moo[illegible]
Residing at
Ulsoor near
Bangalore

10th January
1865
Bangalore

பிரபந்த வரலாறு.

பாண்டிதேசத்திலே மதுராபுரியிலே இருந்த பொய்யடிமை யில்லாப் புலவர்களாகிய கடைச்சங்கத்து வித்துவான்களுக்குள்ளே சிரேஷ்டராகிய நக்கீரதேவர் வடதிசையிலே இமயமலைக்குச் சமீபத்திலே ஒருபெருங்காட்டினுள்ளே போகும்போது, அங்கே ஒரு தடாகத்தைக்கண்டு, நீராடி, சிவபூசை செய்து கொண்டு இருக்கையில்; அத்தடாகக் கரையிலுள்ள தெய்வத் தன்மை பொருந்திய ஒரு ஆலமரத்திலிருந்து ஒரு பழுப்பு அவருக்கு முன்னே பாதி நீரிலும் பாதி நீர்ப்புறததிலுமாக விழுந்தது. நீரிலே விழுந்த பாதி மீன் வடிவமும், நீர்ப்புறத்து விழுந்த பாதி பறவைவடிவமும் அடைந்து, இருபக்கத்திலும் இழுக்க; நக்கீரதேவர் அவ்வாச்சரியமானகாரியத்திலே கருத்துச்செலுத்தினர். அதனாலே சிவபூசைக்குத் தவறு உண்டாயிற்று.

அதன்முன்பு அவ்விடத்தே அப்படியே சிவபூசையில்வழுவினவர்களாகியதொளாயிரத்துத்தொண்ணூற்றொன்பதின்மரை ஒருமலைக்குகையில் அ

டைத்து, இன்னும் ஒருவன் வேண்டும் எனக் காத்திருந்த ஒரு கொடிய பூதமானது நக்கீரரை எடுத்துக்கொண்டுபோய், அக்குகையில் அடைத்து, ஆயிரவராக்கி, தன்னியமப்படி அகப்பட்ட அவ்வாயிரவரையும் உண்ணுதற்கு நீராடப்போயிற்று.

முன் அடைபட்டிருந்தவர்கள் எல்லாரும் நக்கீரதேவரைப் பார்த்து, நாங்களெல்லாரும் நெடுங்காலமாக இப்பூதத்தின் சிறையில் அகப்பட்டிருந்தும், இப்பூதத்தாலே உணவு முதலியவைகளைப் பெற்றுப் பிழைத்திருந்தோம்: இன்றைக்கு உம்மாலே இப்பூதத்துக்கு இரையாகுங்காலம் சமீபித்தது என்று அழுதார்கள். நக்கீரதேவர் அதுகண்டு, மனமிரங்கி, முருகக் கடவுளைக் குறித்துத் திருமுருகாற்றுப்படை என்கிற இப்பிரபந்தத்தைப் பாடினார். உடனே முருகக்கடவுள் எதிர்வந்து அவ்வாபத்தை நீக்கி, அவர்களெல்லாரையும் காப்பாற்றியருளி, நக்கீரரைப் பார்த்து, இப்பிரபந்தத்தைத் தினந்தோறும் அன்புடனே ஓதுபவர்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்து வருவேன் என்று வாக்குத்தத்தஞ் செய்தருளினார்.

உ கணபதி துணை.

திருமுருகாற்றுப்படை.

மூலமும் உரையும்.

திருமுருகாற்றுப்படையென்பது திருமுருகனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தலை உடையதென ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையாய் இப்பிரபந்தத்திற்குக் காரணக்குறியாயிற்று. திருவென்னும் பலபொருளொருசொல் வடமொழியிலே ஸ்ரீ என்பதுபோலத் தமிழிலே தேவர்கள் அடியார்கள் ஞானநூல்கள் புண்ணிய ஸ்தலங்கள் முதலிய மேன்மையையுடைய எப்பொருள்கட்கும் விசேடணமொழியாகி அவற்றிற்கு முன்னர் மகிமைப்பொருளை உணர்த்திவரும். ஸ்ரீ அனந்தேசுரர் ஸ்ரீமாணிக்கவாசகர் ஸ்ரீ வாதுளாகமம் ஸ்ரீ சாலிவாடிபுரம் ஸ்ரீ பாதம்-எனவும்-திருமுருகர் திருநாளைப்போவார் திருக்கோவை திரு

நெல்வேலி திருவடி-எனவும்- வழங்குமாற்றால்
அறிக. முருகென்றது சுப்பிரமணிய சுவா
மியை. எக்காலத்தும் இளமையை உடையோ
ராதலால் அவருக்கு முருகனெனப் போந்த ப
ண்பிப்பெயர் அன்விகுதிகுன்றி முருகு எனப்
பண்புப்பெயராய் நின்றும் அப்பண்பிப்பொ
ருளையே தந்து நின்றது; அரசன் அமைச்சன்
என்பன அரசு அமைச்சு என நின்றாற்போல.
ஆற்றுப்படையென்றது வழிப்படுத்தல். ஆறு
படு என்னும் இரண்டு சொற்கள் ஒருங்கு கூடி
ஆற்றுப்படு என ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டுப்ப
குதியாய் நின்று தொழிற்பெயர்ப் பொருளு
ணர்த்தும் ஐ விகுதிபுணர்ந்து ஆற்றுப்படை
என முடிந்தது. ஐ விகுதி தொழிற் பெய
ர்ப் பொருளுணர்த்தல் கொடை அளபெடை
கண்படை என்பனவற்றிற் காண்க. வழிப்படுத்
தியது எதின்பொருட்டெனின், முத்திபெறுத
ற்பொருட்டென்க. அது பின்னர் இப்பிரபந்த
த்தில் "சேவடி படருஞ் செம்மலுள்ளமொடு-
நலம்புரிகொள்கைப் புலம்பிரிந் துறையுஞ் செ
லவு" என்பதனால் அறியப்படும். யாரையெனி
ன், அம்முத்தியைப் பெறாதானாகியும் அதனைப்
பெறுதற்கு அபேட்சையுடையானாகியும் உள்

ளொருவனை.. என்னை! ஒருபொருளைப் பெற்
றவனைப் பெறுதியென வழிப்படுத்தல் வேண்
டாமையானும் அதனைப்பெறுதற்கு அபேட்சை
யில்லாதவனை வழிப்படுத்தல் கூடாமையானும்
என்க. யாரெனின், அம்முத்தியைப்பெற்றொ
ருவன். என்னை, ஒருபொருளைப் பெற்றான்
அப்பொருள் இத்தன்மைத்தென்பதும் அதனை
த்தனக்கு ஈயவல்லார் இவரென்பதும் அவரிட
த்து அதனைப்பெறும் நெறியும் அதனால் தான்
எய்தும் இன்பமும் உள்ளபடி அறிதலும் பிறர்
க்கு அறிவித்தலும் இயலாமையானென்க. இப்
படிப் பிரபந்தஞ்செய்தற்கு விதியாதெனின்,
தொல்காப்பியத்துப் புறத்திணையியலில் "தா
வினல்லிசை கருதிய கிடந்தோர்க்குச்-சூதரேத்
திய துயிலெடை நிலையுங்-கூத்தரும் பாணரும்
பொருநரும் விறலியு-மாற்றிடைக் காட்சி யுற
ழத் தோன்றிப்-பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க்
கறிவுறீஇச்-சென்றுபய னெதிரச் சொன்ன ப
க்கமுஞ்- சிறந்த நாளணிச் செற்ற நீக்கிப்-பிற
ந்த நாள்வயிற் பெருமங் கலமுஞ்-சிறந்த சீர்த்
தி மண்ணுமங் கலமு-நடைமிகுத் தேத்திய கு
டைநிழன் மரபு-மாணார்ச் சுட்டிய வாண்மங்க
லமு-மன்னெயி லழித்த மண்ணுமங் கலமும்-

பரிசில் கடைஇக் கடைக்கூட்டு நிலையும்-பெற்ற பி
ன்னரும் பெருவள னேத்திய-நடை வயிற் றோ
ன்று மிருவகை விடையு-மச்சமு முவகையு மெ
ச்சமு மன்றி-நாளும் புள்ளும் பிறவற்றி னிமித்
தமுங்-காலங் கண்ணிய வோம்படை யுளப்பட-
ஞாலத்து வரூஉ நடக்கையது குறிப்பிற்-கால
மூன்றொடு கண்ணிய வருமே" என்னும் ஈசும்
சூத்திரத்தில் "ஆற்றிடைக் காட்சி யுறழத் தோ
ன்றிப்-பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க் கறிவுறீ
இச்-சென்று பயனெதிரச் சொன்ன பக்கமும்"
என்பதேயாம். இங்கே பெருவளமென்றது
கெடி. யியலில் "கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி யெ
ன்ற-வடுநீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்றுங்-
கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே" என்
னும் ஈசும் சூத்திரத்திற் கூறப்பட்ட கொடி
நிலை முதலிய மூன்றனுள் ஒன்றாகிய கந்தழி. க
ந்தழியாவது ஒருபற்றுமற்று அருவாய்த்தா
னே நிற்குந் தத்துவங்கடந்த பொருள். இதனை
"சார்பினுற் றோன்றாது தானருவா யெப்பொ
ருட்கு-மேய்ப நின்றெஞ்ஞான்று மின்பத்தகைத்
தரோ-வாய்மொழியால் வாக்கான் மனத்தா
னிறந்த-தூய்மையதா மைதீர் சுடர்", என
வும் "உற்ற வாக்கையி னுறுபொரு ளன்றுமல

ரெழுந்தரு நாற்றம்போற்-பற்றலாவதோர் நிலை
யிலாப் பரம்பொரு ளப்பொருள் பாராதே-
பெற்ற வாபெற்ற பயனது நுகர்ந்திடும்பித்தர்
சொற்றெளியாமே-யத்தனாண்டுதன் னடியரிற்
கூட்டிய வதிசயங்கண்டாமே,, எனவும் அதனை ய
றிந்த பெரியோர் கூறிய வாற்றானறிக. எனவே,
திருமுருகாற்றுப்படை யென்பதற்கு, முத்தி
யைப்பெற்றவனொருவன் பெறுதற்குப் பக்குவ
னாகிய ஓரிரவலனைப் பெறும்பொருட்டு ஸ்ரீசுப்
பிரமண்ணியசுவாமியிடத்தே வழிப்படுத்தலையு
டைய பிரபந்தமெனப் பொருள்கூறுக.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

முதலாவது.

திருப்பரங்குன்றம்.

உலக முவப்ப வலனேர்பு திரிதரு
பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்
கோவற விமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி
யுறுநர்த் தாங்கிய மதனுடை நோன்றாட்

ஸ்ரீ

செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை
மறுவில் கற்பின் வாணுதல் கணவன்
கார்கோள் முகந்த கமஞ்சூல் மாமழை
வாள்போழ் விசும்பின் வள்ளுறை சிதறித்
தலைப்பெய றலைஇய தண்ணறுங் கானத்
திருள்படப் பொதுளிய பராரை மராஅத்
துருள்பூந் தண்டார் புரளு மார்பினன்
மால்வரை நிவந்த சேணுயர் வெற்பிற்
கிண்கிணி கவைஇய வொண்செஞ் சீறடிக்
கணைக்கால் வாங்கிய நுசுப்பிற் பணைத்தோட்
கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகிற்
பல்காசு நிரைத்த சில்கா ழல்குற்
கைபுனைந் தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பி
னாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை யவிரிழைச்
சேணிகந்து விளங்குஞ் செயிர்தீர் மேனித்
துணையோ ராய்ந்த விணையீ ரோதிச்
செங்கால் வெட்சிச் சீறித ழிடையிடுபு
பைந்தாட் குவளைத் தூவிதழ் கிள்ளித்
தெய்வ வுத்தியொடு வலம்புரி வயின்வைத்துத்
திலகந் தைஇய தேங்கமழ் திருநுதல்
மகரப் பகுவாய் தாழமண் ணுறுத்துத்
துவர முடித்த துகளறு முச்சிப்
பெருந்தண் சண்பகஞ் செரீஇக் கருந்தகட்

டுளைப்பூ மருதி னொள்ளிணர் அட்டிக்
கிளைக்கவின் றெழுதரு கீழ்நீர்ச் செவ்வரும்
பிணைப்புறு பிணையல் வளைஇத் துணைத்தக
வண்காது நிறைந்த பிண்டி யொண்டளிர்
நுண்பூ ணாகந் திளைப்பத் திண்காழ்
நறுங்குற டுரிஞ்சிய பூங்கேழ்த் தேய்வை
தேங்கமழ் மருதிணர் கடுப்பக் கோங்கின்
குவிமுகி ழிளமுலைக் கொட்டி விரிமலர்
வேங்கை நுண்டா தப்பிக் காண்வர
வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியாக்
கோழி யோங்கிய வென்றடு விறற்கொடி
வாழிய பெரிதென் றேத்திப் பலருடன்
சீர்திகழ் சிலம்பகஞ் சிலம்பப் பாடிச்
சூரர மகளி ராடுஞ் சோலை
மந்தியு மறியா மரன்பயி லடுக்கத்துச்
சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தட்
பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்
பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்கவுள் புக்குச்
சூர்முத றடிந்த சுடரிலை நெடுவேல்
உலறிய கதுப்பிற் பிறழ்பற் பேழ்வாய்ச்
சுழல்விழிப் பசுங்கட் சூர்த்த நோக்கிற்
கழல்கட் கூகையொடு கடும்பாம்பு தூங்கப்
பெருமுலை யலைக்குங் காதிற் பிணர்மோட்

ருகெழு செலவி னஞ்சுவரு பேய்மகள்
குருதி யாடிய கூருகிர்க் கொடுவிரற்
கண்டொட் டுண்ட கழிமுடைக் கருந்தலை
யொண்டொடித் தடக்கையி னேந்தி வெருவர
வென்றடு விறற்களம் பாடித் தோள்பெயரா
நிணந்தின் வாய டுணங்கை தூங்க
விருபே ருருவி னொருபே ரியாக்கை
யறுவேறு வகையி னஞ்சுவர மண்டி
யவுணர் நல்வல மடங்கக் கவிழிணர்
மாமுத றடிந்த மறுவில் கொற்றத்
தெய்யா நல்லிசைச் செவ்வேற் சேஎய்
சேவடி படருஞ் செம்ம லுள்ளமொடு
நலம்புரி கொள்கைப் புலம்பிரிந் துறையுஞ்
செலவுநீ நயந்தனை யாயிற் பலவுட
னன்னர் நெஞ்சத் தின்னசை வாய்ப்ப
வின்னே பெறுதிநீ முன்னிய வினையே
செருப்புகன் றெடுத்த சேணுயர் நெடுங்கொடி
வரிப்புனை பந்தொடு பாவை தூங்கப்
பொருநர்த் தேய்த்த போரரு வாயிற்
றிருவீற் றிருந்த தீதுதீர் நியமத்து
மாடமலி மறுகிற் கூடற் குடவயி
னிருஞ்சேற் றகல்வயல் விரிந்துவா யவிழ்ந்த
முட்டாட் டாமரைத் துஞ்சி வைகறைக்

கட்கமழ் நெய்த லூதி யெற்படக்
கண்போன் மலர்ந்த காமர் சுனைமல
ரஞ்சிறை வண்டி னரிக்கண மொலிக்குங்
குன்றமர்ந் துறைதலு முரியன தாஅன்று.

இதன்பொருள்.

உலகம் என்பது முதல் கணவன் என்னும் வரையும் ஒருதொடர்.

உலகம் உவப்ப ஏர்பு வலன் திரிதரு பலர் புகழ் ஞாயிறு கடல் கண்டு ஆங்கு- ஆன்மாக்கள் மகிழும்படி எழுந்து (மகாமேரு கிரியைப்) பிரதக்கிணஞ்செய்யும் பல சமயத்தாரும் புகழும் சூரியன் கடலினிடத்தே காணப்பட்டாற் போல,

"வலனேர்பு திரிதரு" என்பதனை "ஏர்புவலன் றிரிதரு" என மாற்றிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. "பலரும்" என்பதன்கணும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. "காணப்பட்டு" என்றபாலது செயப்பாட்டு வினைப்பொருளுணர்த்தும் படுவிகுதிகுன்றி "கண்டு" என்றாயிற்று; "இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு-நலலாற்றி னின்ற துணை." என்னுந் திருக்குறளினுள் "எனப்படுவான்" என்றபாலது "என்பான்" என்றாயவாறுபோல. இவ்வாறு வருவனவற்றை வடநூலார் நயக்கு என்பர். "கண்டால்" என்னும் வினையெச்சம் "கண்டு" எனத் திரிந்து நின்றது.

ஓ அற இமைக்கும் அவிர் ஒளி-(இருவகை இரு

திரியங்களும் தாங்கள் செல்லுதற்கு உரியபொருளினிடத்தே) சென்று தங்குதலில்லையாகும்படி கண்களை மூடி (மனசினாலே) பார்க்கப்படும் பிரகாசிக்கின்ற ஒளியையும்,

சேண் விளங்கு ஒளி-(கண்ணினாலே பார்க்கிறவர்களுக்குத்) தூரத்திலே விளங்குகின்ற ஒளியையும்,

"ஓவறவிமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி,, என்பது "ஓவறவிமைக்குமவிரொளி,, எனவும் "சேண்விளங்கொளி,, எனவும் பிரித்துக் கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. "ஓ,, என்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். இருவகை யிந்திரியங்களாவன ஞானேந்திரியமைந்தும் கர்மேந்திரிய மைந்துமாம். "இமைத்தல்,, கண்களின் இதழ்க ளிரண்டையும் குவித்தல். "இமைக்கும்,, எனக் காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். "ஞாயிறு கடற்கண்டாங்கோவறவிமைக்குமவிரொளி,, என்னும்வாக்கியம் தன்னைக்கண்ணால் நோக்குவோர்களுக்குப் புறவிருளை நீக்குஞ் சூரியன்போலத் தம்மை மனத்தால் நோக்குவோர்களுக்கு அகவிருளை நீக்கும் ஒளி எனப்பொருள்படுதலால் தொழிலுவமையும், "ஞாயிறு கடற்கண்டாங்குச் சேண்விளங்கொளி,, என்னும் வாக்கியம் பசுநிறத்தையுடைய கடலின்மீதே விளங்கும் செந்நிறத்தையுடைய சூரியன்போலப் பசுநிறத்தையுடைய மயிலின்மீதே விளங்கும் செவ் வொளியினையுடையவர் எனப்பொருள்படுதலால் பண்புவமையும்,கொள்ளக்கிடந்தமைகாண்க.

உறுநர்த் தாங்கிய மதன் உடை நோன்றாள்-தம்மை அடைந்த அன்பர்களை (ப்பிறவிக்கடலிலேவி

ழாமல்) தாங்கும் பொருட்டு (அவர்களிடத்துள்ள) அறியாமையைக் கெடுக்கும் வலிமையாகிய பாதத்தையும்,

செறுநர்த் தேய்த்த செல் உறழ் தடக்கை-பகைவராகிய அசுரர்களை வதைத்த இடியைப்போலும் பெருமையாகிய கையையும் உடைய,

மறு இல் கற்பின் வாணுதல் கணவன்- குற்றம் இல்லாத கற்பினையுடைய தெய்வயானையம்மைக்கு நாயகரும்,

கற்பாவது நாயகனிற்சிறந்த தெய்வம் இல்லை எனவும் அவனை இப்படி வழிபடுக எனவும் தந்தை தாயரும், அந்தணரிடத்தும் சான்றோரிடத்தும் ஆசாரியரிடத்தும் கடவுளைச் சுட்டியும் ஒழுகும் ஒழுக்கம் இவ்வாறு என நாயகனும் கற்பித்த வழி நிற்றலாம். "வாணுதல்" என்பது ஒளியாகிய நெற்றியை உடையாள் என விரிதலால், பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகை. தெய்வயானை முருகக்கடவுளுக்குக் கிரியாசத்தியென்க. ஒளியையும் பாதத்தையும் கையையும் உடையநாயகர் என முடிக்க.

கார்கோள் என்பது முதல் மார்பினன் என்னும் வரையும் ஒருதொடர்.

கார்கோள் முகந்த கமம் சூல் மா மழை-கடலினிடத்தே முகந்ததனால் உண்டாகிய நிறைவினையுடைத்தாகிய சூலினையுடைய பெரியமுகில்கள்

காரினாலே கொள்ளப்படுதலால் [முகக்கப்படுதலால் என்றபடி] கடல் "கார்கோள்" எனப்பட்டது. அதனுள் கொள்

என்பது கொள்ளப்படுவது என்னும் பொருட்கண் செயப்படுபொருண்மை உணர்த்தும் ஐவிகுதி புணர்ந்து, தொல்காப்பியத்து எச்சவியலில் “செய்யா யென்னு முன்னிலைவினைச்சொற்-செய்யென் கிளவி யாகிட னுடைத்தே” என்னும் சூத்திரத்து மொழிந்தபொருளோ டொன்ற வவ்வயின் மொழியாதனையுமுட்டின்று முடித்தல் என்னும் உத்தியினால் ஐவிகுதிகெட்டு, கெட்டவழி முதல் நீண்டு “கோள்” எனவந்தது. இச் சூத்திரத்துக்கு, செய்யாய் என்னும் முன்னிலை வினைச்சொல்-செய்யாய் என்னும் (வாய்பாட்டு) முன்னிலையேவலொருமை யெதிர்கால வினைமுற்றுச்சொல்—செய் என் கிளவி ஆகு இடன் உடைத்து-(ஆய் என்னும் விகுதிகெட்டுச்) செய் என்னும் வாய்பாட்டுச் சொல்லாய் நிற்கும் இடத்தை உடைத்து எனப் பொருள் கூறுக. வடநூற் கலைநிலை கண்டுணர்ந்த சேனாவரையரும் இவ்வாறே உரைத்தார்.

வாள் போழ் விசும்பின் வள் உறை சிதறி-சந்திர சூரியர்கள் (இருளை) நீக்கும் ஆகாயத்தின் கண்ணே நெருக்கமாகிய துளிகளை (முற்படச்) சிதறி,

ஒளியெனப் பொருள்படும் “வாள்” என்பது அதனையுடைய சந்திரசூரியர்களுக்கு ஆயினமையால், ஆகுபெயர்.

தலைப்பெயல் தலைய தண் நறுங்கானத்து-(கார்காலத்து) முதற் பெயலைப் பெய்து விட்ட குளிர்மையையுடைய வாசனைபொருந்திய காட்டினிடத்தே

“தலையல்” என்பதற்கு இப்பொருள் திவாகரத்திலே தெய்வப்பெயர்த்தொகுதியில் “தலைய லென்பது மழைபெய்து விடுதல்” என்னும் சூத்திரத்தால் அறிக.

இருள் படப்பொதுளிய பராரைமரா அத்து - இ
ருள் உண்டாகும் படி தழைத்த பருமையாகிய அ
ரையினையுடைய செங்கடம்பினது.

உருள் பூந்தண்டார் புரளும் மார்பினன் - தேரு
ருள் போலும்(வட்டமாகிய)பூவினாலே தொடுக்கப்
பட்ட குளிர்மையாகிய மாலை அசையும் மார்பினை
யுடையவரும்,

"உருள்பூ" என்பது உவமைத்தொகையாதலால், தொல்
காப்பியத்தில் புள்ளிமயங்கியலில் "அல்வழி யெல்லா முற
ழென மொழிப." என்னுஞ் சூத்திரவிதிப்படி உருள்பூ
உருட்பூ என உறழ்ச்சி முடிபெய்தும்.

மால்வரை என்பது முதல் சென்னியன்
என்னும் வரையும் ஒருதொடர்.

மால்வரை நிவந்த சேண் உயர் வெற்பில் - பெரு
மையாகிய மூங்கில்கள் வளர்ந்த தேவருலகம் வ
ரைக்கும் உயர்ந்த மலையின்கண்ணே,

கிண்கிணி கவைஇய ஒண் செஞ் சீறடி - சிறுசத
ங்கைசூழ்ந்த ஒள்ளிய சிவந்த சிறிய அடியினையும்,

கணைக்கால் - திரண்டகாலினையும்,

வாங்கிய நுசுப்பின் - வளைந்து நுடங்கிய இடை
யினையும்,

பணைத்தோள் - மூங்கில்போலுந் தோளினையும்,

கோபத்து அன்ன தோயாப் பூந்துகில் - இந்திர

கோபத்தைப்போன்ற நிறம் பிடியாத (இயற்கைச் சிவப்பையுடைய) பொலிவாகிய புடைவையையும்,

தெய்வத்தின் ஆணையால்தானே சிவந்திருத்தலில், "தோயாத்துகில்" என்றார்.

பல்காசு நிரைத்த சில்காழ் அல்குல்-பல இரத்தினங்கள் கோத்த இரண்டு வடத்தினை உடைத்தாகிய காஞ்சியை அணிந்த அல்குலையும்,

ஒருகோவை உடையது காஞ்சி என்பது "எண்கோவை மேகலை காஞ்சி யிருகோவை, கண்கொள் கலாபமிரு பத்தொன்று,-பண்கொள், பருமம் பதினைந்து முப்பத்திரண்டு, விரிசிகையென் றுணரற் பாற்று" என்னும் வெண்பாவாலறிக.

கைபுனைந்து இயற்றாக் கவின் பெறு வனப்பின்-ஒருவர் கையினாலே சிறப்பித்துப் பிறப்பியாத அழகை (த்சமக்கியல்பாகப்) பெற்ற அழகினையும்,

மானுடப் பெண்களுக்குச் செயற்கையால் வந்த அழகு போலாகாது தெய்வத்தன்மையால் இயல்பாகப் பெற்ற அழகையுடையர் ஆதலால், "கைபுனைந் தியற்றாக் கவின் பெறு வனப்பு" என்றார்.

நாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை அவிர் இழை-(சாம்பூநதம் என்று) நாவலோடு அடுத்துப் பெயர் பெற்ற பொன்னினாலே நிருமிக்கப்பட்டு விளங்கும் ஆபரணத்தையும்,

ஆடகம் கிளிச்சிறை சாதரூபம் சாம்பூநதம் என்னும் நால்வகைப் பொன்களுள் சிறந்தது சாம்பூநதமாதலால், அதனையே எடுத்துக்கூறினார். அது "பூவிற்குத் தாமரையே பொன்

னுக்குச் சாம்புநத - மாவிற் கருமுனியா யானைக் கமரரும்ப- றேவிற் றிருமா லெனச்சிறந்த தென்பவே-பாவிற்கு வளளுவர்வெண்பா.,, என்னும் கவிசாகரப் பெருந் தேவனார் வாக்கால் அறிக. சுமேருவினின்று பாயும் சம்புநதியிற் பிறத்தலால், சாம்பூநதம் எனப்பெயர்பெற்றது. பொன் என்னும் சொல் தொல்காப்பியத்தில் புள்ளி மயங்கியலிலே "பொன்னென் கிளவி யீறுகெட முறையின்- முன்னர்த் தோன்றும் லகாரமகாரஞ்-செய்யுள் மருங்கிற் றொடரிய லான.,, என்னும் சூத்திரவிதிப்படி "பொலம்,, எனவந்தது. இதனைப்பிற்காலத்தார் பொன்னின்பரியாய நாமங்களு ளொன்றெனக்கொண்டு நிகண்டிட் சேர்த்தனர்.

சேண் இகந்து விளங்கும் செயிர்தீர் மேனி-தூரபூமியைக் கடந்து விளங்காநின்ற குற்றந் தீர்ந்த நிறத்தையும் உடைய

சூர் அரமகளிர் பலருடன்-(கண்டார்க்கு) அச்சத்தைவருவிக்கும் தெய்வப்பெண்கள் பலருங்கூடி,

துணையோர் ஆய்ந்த இணை ஈர் ஓதி-ஆயத்தாரவ கிர்ந்த கடையொத்தநெய்ப்பினையுடையமயிரிலே

செங்கால் வெட்சிச் சீறிதழிடைப்பைந்தாட் குவளைத் தூ இதழ் கிள்ளி இட்டு-சிவந்த காலையுடைய வெட்சியின் சிறிய பூக்களி(னவிடு பூவாகத் தூவி அத) னடுவே பசுமையாகிய தண்டினை யுடைய குவளையினது பரிசுத்தமாகிய இதழ்களைக் கிள்ளி இட்டு,

தெய்வ உத்தியொடு வலம்புரி வயின் வைத்து- ஸ்ரீதேவி யென்னுந் தலைக்கோலத்துடனே வலம்புரி வடிவாகச் செய்யப்பட்ட தலைக் கோலத்தையும் வைத்தற்கு உரிய இடத்திலே வைத்து,

திலகம் தைஇய தேங்கமழ் திருநுதல் மகரப் பகுவாய் தாழ மண்ணுறுத்து- திலகம் இட்ட மணங் கமழாநின்ற அழகிய நெற்றியிலே சுறவினது அங்காந்த வாய்போலச் செய்யப்பட்ட தலைக்கோலம் தங்க அலங்கரித்து,

துவர முடித்த துகள்அறும் உச்சிப் பெருந் தண் சண்பகம் செரீஇ- (வேண்டுவன கூட்டி) முற்ற முடித்த குற்றமற்ற கொண்டையிலே பெருமையாகிய குளிர்ச்சியையுடைய சண்பகப் பூவைச் செருகி,

கரும் தகட்டு உளை ஐப்பூ மருதின் ஒள் இணர் அட்டி- புறத்திலே கரிய இதழையும் அகத்திலே துய்ய இதழையும் உடையமருதினது ஒள்ளியபூங்கொத்துக்களை அதன்மேல் இட்டு,

கிளைக் கவின்று எழுதரு கீழ் நீர்ச் செவ்வரும்பு இணைப்புறு பிணையல் வளைஇ- பச்சென்ற அரும்பு களினின்றும் மேலே போந்து அழகு பெற்றுத் தோன்றுகின்ற நீரின் கீழே நின்ற சிவந்த அரும்பைக் கட்டிய மாலையை அந்தக் கொண்டையிலே வளையச் சுற்றி,

வண்காது நுணைத்தக நிறைந்த பிண்டி ஒண்தளிர் நுண் பூண் ஆகம் திளைப்ப-வளவியகாதிலேத ம்மில் ஒக்கும்படி பொருந்த இட்டு நிறைந்த அசோகினது ஒள்ளிய தளிர் நுண்ணிய ஆபரணத்தை யுடைய மார்பிலே அசைய,

திண் காழ் நறும் குறடு உரிஞ்சிய பூங் கேழ்த் தேய்வை தேங் கமழ் மருது இணர் கடுப்பக் கோங்கின் குவி முகிழ் இளமுலைக் கொட்டி-திண்ணிய வைரத்தையுடைய வாசனைபொருந்திய சந்தனக்க ட்டையைத்தேய்த்த பொலிவாகிய நிறத்தை யுடைய குழம்பை மணங்கமழ்கின்ற மருதம்பூவை அப்பினாற்போலக் கோங்கினது குவிந்த அரும்பைப் போலும் இளமையாகிய முலையிலே அப்பி,

மருதம்பூ நிறத்திற்குவமை.

வேங்கை விரிமலர் நுண் தாது அப்பி-(அவ்வீரம் புலர்வதன்முன்னே) வேங்கையினது விரிந்த பூவினது நுண்ணிய தாதை அதன்மேல் அப்பி,

வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு காண் வரத் தெறியா-விளவினது சிறிய தளிரைக்கிள்ளி அழகுவர ஒருவர்மேல் ஒருவர் தெறித்து,

வென்று அடு விறற் கோழி ஓங்கிய கொடி பெரிது வாழிய என்று ஏத்தி-(தப்பாமற் பட்ட பெருமை) வஞ்சியாமல் எதிர்நின்று அடுகின்ற வெற்றி

யையுடைய கோழிமேலாய் நின்ற கொடியானது நெடுங்காலம் வாழக்கடவது என்று வாழ்த்தி,

சீர்திகழ் சிலம்பகம் சிலம்பப் பாடி ஆடும் சோலை-சிறப்பு விளங்கும் மலையிடமெல்லாம் எதிரொலிசெய்யும்படி பாடியாடுஞ் சோலையினை யுடைய,

மந்தியும் அறியா மரன் பயில் அடுக்கத்து- (மரமேறுந்தொழிற் சிறப்பினையுடைய) மந்திகளும் (மரச்செறிவினாலே) ஏறியறியாத மரங்கள் நெருங்கிய பக்கமலையிடத்து நின்ற

காந்தட் சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப் பூம் பெருந் தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்-செங்காந்தளினது தாம் விரும்புதலால் வண்டுகளும் மொய்யாத நெருப்புப் போலும் பூவினாலே தொடுக்கப்பட்ட பெருமையாகிய குளிர்ச்சியை யுடைய மாலையைச் சூடிய திருமுடியினையுடையவரும்,

“அகன்றுபொருள் கிடப்பினு மணுகிய நிலையினு - மியன்றுபொருண் முடியத் தந்தன ருணர்த்தன்-மாட்டென மொழிப பாட்டியல் வழக்கின்.” என்னும் மாட்டிலக்கணத்தால் மாட்டிமுடித்தாம். இவ்வாறே மேலும் வருமென்றறிக. மலையின்கண்ணே தெய்வப்பெண்கள் பலருங்கூடி, கிள்ளியிட்டு, வைத்து, அலங்கரித்து, செருகி, இட்டு, சுற்றி, அசைய, அப்பி, அப்பி, தெறித்து, வாழ்த்தி, பாடி, ஆடும் சோலையை யுடைய பக்கமலையிடத்து நின்ற செங்காந்தளினது பூவினாலே தொடுக்கப்பட்ட மாலையைச் சூடிய திருமுடியினை யுடையவர் என முடிக்க.

பார்முதிர் என்பது தொடுத்துச் சேஅய்
என்னும் வரையும் ஒரு தொடர்.

பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்க உள் புக்கு-பாரை நிலம் முற்றுப்பெற்ற குளிர்மையாகிய கடலானது தன்னிலை குலையும்படி உள்ளேபுகுந்து,

உலறிய கதுப்பின்-காய்ந்த மயிரினையும்,

பிறழ் பல்-நிரையொவ்வாத பல்லினையும்,

பேழ் வாய்-பெரிய வாயினையும்,

சுழல் விழி-கோபத்தாற் சுழலும் விழியினையும்,

பசுங் கண்-பசிய கண்ணினையும்,

சூர்த்த நோக்கின்-அச்சத்தைத்தருவதாகிய பார்வையினையும்,

கழல் கண் கூகையொடு கடும்பாம்பு தூங்கப்பெருமுலை அலைக்கும் காதின்-பிதுங்கிய கண்ணினையுடைய கூகையுடனே கடியபாம்பு தூங்குதலினாலே பெரிய தனங்களை வருத்துகின்றகாதினையும்,

பிணர் மோட்டு-சருச்சரையை யுடைய வயிற்றினையும்,

உரு கெழு செலவின்-கோபம் பொருந்திய நடையினையும் உடைய,

அஞ்சு வரு பேய்மகள்-கண்டவர்களுக்கு அச்சந் தோன்றும் பேயாகியமகள்,

குருதி ஆடிய கூர் உகிர்க் கொடு விரற் கண்தொட்டு உண்ட கழிமுடைக் கருந்தலை ஒண்தொடித் தடக்கையின் ஏந்தி-இரத்தத்தை அளைந்த கூரிய நகத்தையுடைய கொடியவிரலினாலே கண்ணைத்தோண்டி உண்ணப்பட்ட மிகுந்தமுடைநாற்றத்தையுடைய கரியதலையை ஒள்ளியவளையையுடைய பெரியகையிலே எடுத்து,

வெருவர வென்று அடு விறற் களம் பாடி-(அசுரர்களுக்கு) அச்சந் தோன்றும்படி வஞ்சியாமல் எதிர்நின்று கொல்கின்ற வெற்றிக்களத்தைப் பாடி,

தோள் பெயரா-தோளை அசைத்து,

நிணம் தின் வாயள்-நிணத்தைத் தின்ற வாயினையுடையளாய்,

"வாயள்" என்னும் குறிப்புவினைமுற்றுச்சொல் வினையெச்சப்பொருள் தந்து நின்றது.

துணங்கை தூங்க-துணங்கைக் கூத்தாட;

துணங்கைக்கூத்தினிலக்கணம் "பழுப்புடை யிருகைமுடக்கியடிக்கத்-தொடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்." என்பதனாலறிக.

இரு பேர் உருவின் ஒருபேர் யாக்கை அறு வேறுவகையின் அஞ்சுவரமண்டி-(சூரன் பதுமன்னென்னும்) இரண்டுபெயர்களையுடைய வடிவமாகிய ஒரு பெரிய சரீரம் அற்று வேறும்படி அச்சந்தோன்ற நெருங்கி,

சூரன் பதுமன் என்னும் இருவரே சுப்பிரமண்ணிய சுவாமியுடைய சாபத்தினால் ஒரு சரீரங் கொண்டு பிறந்தனர் ஆதலால் "இருபெருருவி னொருபெ ரியாக்கை" என்றார். அதுபற்றியே அச்சரீரம் வேலினால் இரு கூறாகப் பிளக்கப்பட்ட பின்னர் அவ்விருகூறும் சேவலும் மயிலுமென இரு வடிவாக வந்தனவென்றறிக. சுப்பிரமண்ணிய சுவாமி சூரன் பிறந்த பின்னரே அவனைக் கொல்லுதற்பொருட்டுச் சிகண்டபரமசிவனது நெற்றிக்கண்ணிற் றோன்றினாரென்று கந்தபுராணத்திற் கூறியிருக்க, சூரனது பிறப்புக்குச் சுப்பிரமண்ணிய சுவாமியுடைய சாபத்தைக் காரணமென்றது என்னையெனின், அங்கே கூறியது அவாந்தரசிருட்டியிற் றோற்றத்தை; சுப்பிரமண்ணிய சுவாமி பிரதமமகாசிருட்டியிலே மகேசுரருடைய இருதயத்தினின்றும் தோன்றினவர் என்றறிக; அது வாதுளாகமத்திலே கூறப்பட்டிருக்கின்றது; அதனால் விரோதமின்மை தெளிக. "அறு" என்னும் முதனிலைத் தனிவினை அற்று எனப் பொருள்பட்டு, வினையெச்சமாய் நின்றது.

சூர் முதல் தடிந்த சுடர் இலை நெடு வேல்—சூரனாகிய தலைவனைக் கொன்றவொளிர்கின்ற இலைத்தொழிலையுடைய நெடிய வேலாகிய,

அவுணர் நல்வலம் அடங்கக் கவிழ் இணர் மா முதல் தடிந்த—அசுரர்களுடைய நல்லவெற்றி குன்றும்படி கீழ்நோக்கிய பூங்கொத்துக்களையுடைய மாவாகிய முதலை வெட்டிய,

இங்கே மாவென்றது அசுரர்களெல்லாரும் தம்முடனிருந்தார் வலியிலேயாகித் தங்கள்வலியிலே கூடும்படி மந்திரங்கொண்டிருந்து சாதித்தமாமரத்தை.

மறு இல் கொற்றத்து எய்யா நல் இசைச் செவ்வேற் சேய்-குற்றமில்லாத வெற்றியினாலாகிய ஒருவராலும் அளந்தறியப்படாத நன்மையாகிய கீர்த்தியை யுடைய சிவந்த ஆயுதத்தையுடைய என்றுமிளையோருமாகிய சுப்பிரமண்ணிய சுவாமியுடைய,

வேலாகிய ஆயுதம் எனக்கூட்டுக. வேலாயுதம் முருகக்கடவுளுக்கு ஞானசத்தியென்க. நாயகரும் மார்பினையுடையவரும் திருமுடியினையுடையவரும் என்றுமிளையோருமாகிய சுப்பிரமண்ணிய சுவாமியுடைய எனமுடிக்க.

சேவடி என்பது தொடுத்து வினையே என்
னும் வரையும் ஒருதொடர்.

சேவடி படரும் செம்மல் உள்ளமொடு நலம்புரி கொள்கைப் புலம் பிரிந்து உறையும் செலவு நீ நயந்தனையாயின்-சிவந்த திருவடிகளைச் சிந்திக்கும் தலைமைபெற்ற உள்ளத்துடனே புண்ணியங்களை விடாதுசெய்யுங் கோட்பாட்டினாலே விளையாநின்ற மெய்ஞ்ஞானத்தைச்சாதித்து(அத்திருவடிக்கீழ்) இருக்கும் நெறியை நீ விரும்பினையானால்,

திருவடிக் கீழிருத்தலே வீடுபேறுதலால் "சேவடியுறையும்,,என்றார். அது"இருமாந் திருப்பன் கொலோ வீசன் பல்கணத் தெண்ணப்பட்டுச்-சிறுமா னேந்திதன் சேவடிக் கீழ்ச்சென்றங்-கிருமாந் திருப்பன் கொலோ,,எனவும் "என்னாகே னென்சொல்லி யென்னுகேனோ வெம்பெருமான் திருவடியே யெண்ணி யல்லாற்-கண்ணிலேன் மற்றோர் களைகணி

சேவன் கழலடியே கைதொழுது காணினல்லா-லொன் றுணே
யொன்பது வாயில் வைத்தா யொக்க வடைக்கும்போ துணை
ரமாட்டேன்-புண்ணியா நின்னடிக்கே போது கின்றேன் பூம்
புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.,, எனவும் வருந் திருநாவுக்கர
சுநாயனர் தேவாரங்களால் அறிக. அவ்வீடு பேற்றிற்கு ஏது
ஞானமே ஆதலால் "புலம்புரிந் துறையும்,, என்றார். அது
"ஞானத்தால் வீடென்றே நான்மறைகள் புராண நல்லவா
கமஞ்சொல்ல வல்லவா மென்னு - மூனத்தா ரென்கடவ ரஞ்
ஞானத்தா லுறுவதுதான் பந்தமுயர் மெய்ஞ்ஞா னத்தா-லு
னைத்தா லதுபோவ தலர்கதிர்முன் னிருள்போ லஞ்ஞான மற
ப்பந்த மறுமுத்தி யாகு-மீனத்தார் ஞானங்க ளல்லா ஞான
மிறைவனடி ஞானமே ஞான மென்பர்.,, என்னுஞ் சிவஞா
னசித்தித் திருவிருத்தத்தால் அறிக. இருக்கிலே பிராமணத்
திலும் உருத்திரசூக்தத்திலும், யசுசிலே ஆருணத்திலும் பிரு
கதாரண்ணியத்திலும், சாமத்திலே சாந்தாக்கியத்தில் ஆரு
வதிலும், ஞானத்தால் முத்தியென்றும்; அதர்வசிரசிலே ஈசு
ர சாக்ஷாத்காரத்தினாலே முத்தியென்றும் சொல்லுகையா
ல, "நான்மறைகள்,, என்றார். சைவ புராணத்திலும் சூதசங்
கிதையிலும் ஞானத்தால் முத்தி யென்று சொல்லுகையால்,
"புராணம்,, என்றார். சிவாகமம் ஞானத்தால் முத்தியென்று
சொல்லுமென்பது பிரசித்தம். சிவத்தொழில்களெல்லாஞ் சி
வஞானம்வாயிலாக வீடுபேற்றிற்குக் காரணமாவதல்லது நே
ரே காரணமாகா ஆதலால் "சேவடிபடருஞ் செம்மலுள்ள
மொடு நலம்புரிகொள்கைப் புலம்,, என்றார். அது "கிரியை
யென மருவுமவை யாவு ஞானங் கிடைத்தற்கு நிமித்தமெனா
க் கிலக்கு முண்மைச்-சரியைகிரி யாயோகத் தன்மை யோர்
க்குச் சாலோக சாமீப சாரூபங்கள்- மருவியிடு முயர்ஞான
மிரண்டா மாறு மலமகல வகலாத மன்னு போதத்- திருவரு

மைத் தொன்றதனைத் தெய்வ வோதுஞ் சிவாகமமென் றுணருரியச் செப்பு நூலே,, என்னும் சிவப்பிரகாசத் திருவிருத்தத்தால் அறிக.

நீ முன்னிய வினையே பல உடல் தன்னர் நெஞ்சத்து இன் நகை இன்னே வாய்ப்பப் பெறுதி- நீ (முற்பிறப்பிலே) நினைந்து செய்த புண்ணியங்களினாலே (அநித்தியமாகிய இம்மை மறுமை இன்பங்கள்) பலவற்றையும் உவர்க்கின்ற தன்மையாகிய மனதிலே (கிளர்ந்த) இனிமையாகிய (இந்த மோக்ஷ) இச்சையினாலே (சிவஞானம்) இப்போதே வாய்க்க (அது காரணமாக முத்தியைப்) பெறுவாய்.

(நீ பரமசற்குருநாதராகிய அக்கடவுளை அடைந்து வழிபட்டே அதனைப் பெற வேண்டுகையால், அவர் விசேஷமாய் எழுந்தருளியிருக்கும் புண்ணியஸ்தலங்களைச் சொல்வேன், கேள்.)

செருப்புகன்று என்பது தொடுத்து உரியன்
என்னும் வரையும் ஒருதொடர்.

செருப் புகன்று எடுத்த சேண் உயர் நெடுங் கொடி வரிப் புனை பந்தொடு பாவை தூங்க-போரைக் கூறிக் கட்டிய அதிதூரமாக உயர்ந்த நெடிய கொடிக்கருகே (நூலினாலே) வரிந்து புனையப்பட்ட பந்தினோடு பாவையானது (அறுப்பாரில்லாமையினாலே) தூங்கும்படி.

"வரி" என்னும் முதனிலைத் தனிவினை வரிந்து எனப்பொருள்பட்டு, வினையெச்சமாய் நின்றது. பகைவர்களைப் பெண்களாக்கி அவர்கள் கொண்டு விளையாடுதற்குத் தூக்கப்பட்டன என்றறிக.

பொருநர்த் தேய்த்த போர் அருவாயில்-போர் செய்வாரை இல்லையாக்குகையினால் (எக்காலமும்) போர்த்தொழில் அரிதாகிய வாயிலையும்,

திரு வீற்றிருந்த தீது தீர் நியமத்து-இலக்குமி வீற்றிருந்த குற்றந்தீர்ந்த அங்காடித்தெருவையும்,

மாடம் மலி மறுகின்-மாடங்கள் மலிந்த (மற்றைத்) தெருக்களையும் உடைய,

கூடற் குடவயின்-மதுரைக்கு மேற்குத்திக்கிலுள்ள,

அஞ்சிறை வண்டின் அரிக்கணம்-அழகிய சிறகையுடைய வண்டினது அழகிய திரள்,

இருஞ்சேற்று அகல் வயல் விரிந்து வாய் அவிழ்ந்த முள் தாள் தாமரைத் துஞ்சி-மிகுந்த சேற்றையுடைய அகன்ற வயலிலே முறுக்கு நெகிழ்ந்து (பின்பு தாதும் அல்லியுந்) தோன்ற மலர்ந்த முள்ளினையுடைய தாளையுடைத்தாகிய தாமரைப்பூவிலே இராப்பொழுது நித்திரைசெய்து,

வைகறைக் கள் கமழ் நெய்தல் ஊதி-விடியற் காலத்திலே தேன் கமழ்கின்ற நெய்தற்பூவை ஊதி

ஈவ் படக் கண்போல் மலர்ந்த காமர் சுனை மலர் ஒலிக்கும்-சூரியன் உதிக்கும் போது கண்ணைப் போல விரிந்த விருப்பம் பொருந்திய சுனைப்பூக்களிலே சென்று ஆரவாரிக்கும்

குன்று அமர்ந்து உறைதலும் உரியன்-திருப்பரங்குன்றின் கண்ணே திருவுளமகிழ்ந்து எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்.

மேற்குத் திக்கிலுள்ள திருப்பரங்குன்று எனமுடிக்க. உம்மை எதிரதுதழீயவெச்சவும்மை.

அதாஅன்று-அதுவன்றி,

அன்றி என்னும் வினையெச்சம் தொல்காப்பியத்தில் உயிர்மயங்கியலிலே "இன்றி யென்னும் வினையெஞ் சிறுதி - நின்ற விகர முகர மாத-லென்றியன் மருங்கிற் செய்யுளுளுரித்தே." என்னும் சூத்திரத்து மொழிந்த பொருளோடொன்ற அவ்வயின்மொழியாததனையு முட்டின்று முடித்தலென்னு முந்தியான் அன்று எனத் திரிந்து நின்றது. அது என்னும் சுட்டுப்பெயர்முன் வரும் அன்று மேற்படி இயலிலே "அன்றுவருங் காலை யாவா குதலு-மைவருகாலை மெய்வரைந்து கெடுதலுஞ்-செய்யுண் மருங்கி னுரித்தென மொழிப." என்னும் சூத்திர விதிப்படி ஆன்று என முதனீண்டு நின்றது.

இரண்டாவது

திருச்சீரலைவாய்.

வைந்நுதி பொருத வடுவாழ் வரிநுதல்
வாடா மாலை யோடையொடு துயல்வரப்
படுமணி யிரட்டு மருங்கிற் கடுநடைக்
கூற்றத் தன்ன மாற்றரு மொய்ம்பிற்
கால்கிளர்ந் தன்ன வேழ மேல்கொண்
டைவே றுருவிற் செய்வினை முற்றிய
முடியொடு விளங்கிய முரண்மிகு திருமணி
மின்னுற ழிமைப்பிற் சென்னிப் பொற்ப [குழை
நகைதாழ்பு துயல்வரூஉம் வகையமை பொலங்
சேண்விளங் கியற்கை வாண்மதி கவைஇ
அகலா மீனி னவிர்வன விமைப்பத்
தாவில் கொள்கைத் தந்தொழின் முடிமார்
மனனேர் பெழுதரு வாணிற முகனே
மாயிருண் ஞால மறுவின்றி விளங்கப்
பல்கதிர் விரிந்தன் றொருமுக மொருமுகம்
ஆர்வல ரேத்த வமர்ந்தினி தொழுகிக்
காதலி னுவந்து வரங்கொடுத் தன்றே யொருமுகம்
மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ
வந்தணர் வேள்வியோர்க் கும்மே யொருமுகம்
மெஞ்சிய பொருள்களை யேமுற நாடித்

திங்கள்போலத் திசைவிளக் கும்மே யொருமுகஞ்
செறுநர்த் தேய்த்துச் செல்சம முருக்கிக்
கறுவுகொ ணெஞ்சமொடு களம்வேட் டன்றே
யொரு முகங்
குறவர் மடமகள் கொடிபோ னுசுப்பின்
மடவரல் வள்ளியொடு நகையமர்ந் தன்றே
யாங்கம்
மூவிரு முகனு முறைநவின் றொழுகலி
னாரந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற்
செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பிற் சுடர்விடுபு
வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்து வாங்கு நிமிர்தோள்
விண்செலன் மரபி னையர்க் கேந்திய தொருகை
உக்கஞ் சேர்த்திய தொருகை
நலம்பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின்மிசை
யசைஇய தொருகை
யங்குசங் கடாவ வொருகை யிருகை [கை
யையிரு வட்டமொ டெஃகுவலந் திரிப்ப வொரு
மார்பொடு விளங்க வொருகை
தாரொடு பொலிய வொருகை [கை
கீழ்வீழ் தொடியொடு மீமிசைக் கொட்ப வொரு
பாடின் படுமணி யிரட்ட வொருகை
நீனிற விசும்பின் மலிதுளி பொழிய வொருகை
வானர மகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட வாங்கப்

பன்னிரு கையும் பாற்பட வியற்றி
யந்தரப் பல்லியங் கறங்கத் திண்காழ்
வயிரெழுந் திசைப்ப வால்வளை ஞரல
வுரந்தலைக் கொண்ட வுருமிடி முரசமொடு
பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி யகவ
விசும்பா றாக விரைசெலன் முன்னி
யுலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர் விழுச்சீ
ரலைவாய்ச் சேறலு நிலைஇய பண்பே
யதாஅன்று.

இதன்பொருள்.

வைந்நுதி என்பது தொடுத்துப் பண்பே
என்னும் வரையும் ஒருதொடர்.

வைந்நுதி பொருத வடு ஆழ் வரி நுதல் வாடா மாலை ஓடை யொடு துயல்வர - கூர்மையாகிய நுதியை உடைய தோட்டிவெட்டிய வடு அழுந்தின புகரை உடைய மத்தகத்திலே பொன்னரி மாலையானது பட்டத்துடனே கிடந்து அசையும்படி,

“வைந்நுதி,, பண்புத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை.

படும் மணி இரட்டும் மருங்கின் - தாழ்கின்ற மணி மாறியொலிக்கும் பக்கத்தையும்,

கடு நடை - கடிய நடையினையும்,

கூற்றத்து அன்ன மாற்றரும் மொய்ம்பின்-இயமனைப் போன்ற (பிறராலே) தடுத்தற் கரிய வலியினையும் உடைய,

கால் கிளர்ந்து அன்ன வேழமேல் கொண்டு- ஓடுங்கால் காற்று எழுந்தாற் போன்ற யானையின் மேல் ஏறி,

உடைய யானை என்க. யானையின்மேல் அசையும்படி ஏறினை முடிக்க.

ஐவேறு உருவின் செய்வினை முற்றிய முடியொடு விளங்கிய முரண் மிகு திருமணி-ஐந்தாகிய வேறுபட்ட வடிவினையுடைய செய்யுந் தொழில்களனைத்தும் முற்றுப்பெற்ற முடியுடனே கூடி விளங்கிய (ஒன்றற் கொன்று) மாறுபடும் மிகுந்த அழகினையுடைய இரத்தினங்கள்

முடிக்குரிய ஐவகையுருவு "தாம மகுடம் பதுமங் கிம்புரி-கோடர மிவைமுடிக் கைவ குருவே" என்பதனால் அறிக.

மின் உறழ் இமைப்பில் சென்னிப் பொற்ப-மின்போலும் பிரகாசத்துடனே சிரசிலே பொலிவுபெறவும்,

நகை தாழ்பு துயல்வரூஉம் வகை அமை பொலங்குழை-ஒளி தங்கி அசையும் தொழிற்கூறு அமைந்த பொன்னினாற் செய்யப்பட்ட மகரக்குழைகள்

சேண் விளங்கு இயற்கை வாள் மதி கவைஇ அ கலா மீனின் அவிர்வன இமைப்ப - தூர பூமியிற் சென்று பிரகாசிக்கும் இயல்பை யுடைய ஒளிபொருந்திய சந்திரனைச் சூழ்ந்து நீங்காத நக்ஷத்திரங்களைப்போல விளங்குவனவாய் ஒளியைக் காலவும்,

தாவு இல் கொள்கைத் தந்தொழில் முடிமார் மனன் ஏர்பு எழுதரு வாள் நிறமுகன்-வருத்தம் இல்லாத விரதங்களையுடைய தங்கள் தவத்தொழிலைமுடிக்கும் பெரியோர்களுடைய மனதிலே பொருந்தித் தோன்றும் ஒளிபொருந்திய நிறத்தையுடைய முகங்களுள்,

பொலிவு பெறவும் ஒளியைக்காலவும் தோன்றும் முகங்களுள் எனமுடிக்க.

ஒருமுகம் மாயிருள் ஞாலம் மறு இன்றி விளங்கப் பல்கதிர் விரிந்தன்று-ஒருமுகமானது பெருமை யாகிய இருளை யுடைய உலகம் குற்ற மில்லாமல் விளங்கும்பொருட்டுப் பல கிரணங்களையும் தோற்றுவித்தது,

ஒருமுகம் ஆர்வலர் ஏத்த அமர்ந்து இனிது ஒழுகிக் காதலின் உவந்து வரங்கொடுத்தன்று- ஒருமுகமானது அன்பர்கள் துதித்தால் (அவர்கள் குற்றங்களை நீக்குதற்கு) உடன்பட்டு அவர்களுக்கு இனிதாய் நடந்து (அவர்கள்மேற்சென்ற) விருப்பத்தினு

லே மகிழ்ந்து அவர்கள்வேண்டும் வரங்களைக் கொடுத்தது,

ஒருமுகம் மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ அந்தணர் வேள்வி ஓர்க்கும்-ஒருமுகமானது மந்திரத்தை யுடைய வேதத்திற் சொல்லிய முறைமை தவறாத பிராமணர்களுடைய யாகங்களிலே தீங்கு வராதபடி நினையாநிற்கும்,

ஒருமுகம் எஞ்சிய பொருள்களை ஏம் உற நாடித் திங்கள் போலத் திசை விளக்கும்-ஒருமுகமானது (வேதாகமங்களிலே)மறைந்து கிடக்கும் பொருள்களை (இருடிகள்) இன்பம் பொருந்தும்படி ஆராய்ந்து போதித்துச் சந்திரனைப் போலத் திசைகளெல்லாவற்றையும் விளக்கும்,

ஏமம் என்பது "ஏம்,,எனக் கடைக்குறைந்து நின்றது. கலை நிறைதலால், திங்கள் உவமையாயிற்று.

ஒருமுகம் செல் சமம் முருக்கிக் கறுவுகொள் நெஞ்சமொடு செறுநர்த் தேய்த்துக் களம் வேட்டன்று-ஒருமுகமானது (திருவுள்ளத்திலே) நிகழா நின்ற சயத்துவத்தை ஒழித்துக் கோபங்கொண்ட திருவுள்ளத்துடனே பகைவராகிய அசுரர்களை வதைத்துப் போர்க்கள வேள்வியை வேட்டது,

சமத்துவத்தை ஒழித்தலாவது தேவரையும் அசுரரையும் ஒப்பக்கருதாமல் தேவரைக்காத்து அசுரரை அழித்தலாம்.

...குற்றமாகாமை "தந்தை தாய் பெற்ற தத்தம் புதல்வர்க டஞ்சொ லாற்றின்-வந்திடா விடி னுறுக்கி வளாரினா லடித்துத் தீயபந்தமு மிடுவ ரெல்லாம் பார்த்திடிற் பரிவே யாகு-மிந் தநீர் முறைமை யன்றோ வீசனார்முனிவு மென்றும்," எனவும் "போகியா யிருந்து யிர்க்குப் போகத்தைப் புரித லோரார்-யோகியா யோக முத்தி யுதவுத லதுவு மோரார் - வேகியா னாற்போற் செய்த வினைகளை வீட்ட லோரார்- ஊகியா மூடரெல்லா மும்பரி லொருவ னென்பர்," எனவும் வரும் சிவஞான சித்தித் திருவிருத்தங்களால் அறிக.

ஒருமுகம் குறவர் மடமகள் கொடி போல் நுசுப்பின் மடவரல் வள்ளியொடு நகை அமர்ந்தன்று-ஒருமுகமானது வேடருடைய மடப்பத்தை யுடைய மகளும் கொடி போலும் இடையினையுடைய இளம்பெண்ணுமாகிய வள்ளிநாயகி யுடனே மகிழ்ச்சியைப் பொருந்திற்று,

வள்ளிநாயகி முருகக்கடவுளுக்கு இச்சாசத்தியென்க. காமநுகர்ச்சி யில்லாத கடவுள் இங்ஙனம் நகையமர்ந்தது உலகத்திலே இல்வாழ்க்கை நிகழ்தற் பொருட்டென்க. அது "தென்பா லுகந்தாடுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்-பெண்பா லுகந்தான் பெரும்பித்தன் காணேடீ-பெண்பா லுகந்திலனேற் பேதா யிருநிலத்தோர்-விண்பா லியோகெய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ," என்னும் திருவாசகத்தாலும் "போகியா யிருந்து யிர்க்குப் போகத்தைப் புரித லோரார் - யோகியா யோக முத்தி யுதவுத லதுவு மோரார்," என்பதனாலு மறிக.

அம் மூவிரு முகனும் ஆங்கு முறை நவின்று ஒழுகலின்-அவ்வாறு முகங்களும் அத்தொழில்களி

டத்துச் செய்யு முறைமைகளைப் பயின்று நடத்
துகையினாலே (அம்முகங்களுக்கு ஏற்ப,)

ஆரம் தாழ்ந்த அம் பகட்டு மார்பில் செம்பொ
றி வாங்கிய-பதக்கந் தூங்கிய அழகிய பெரிய மா
ர்பிலே கிடக்கின்ற(உத்தம இலக்கணமாகிய)சிவந்
த மூன்று வரிகளையும் (தன்னிடத்திலே வந்து வி
ழும்படி) வாங்கிக்கொண்ட

அவ்வரிகள் தோளளவும் வந்து கிடக்கின்றமையால் "வாங்
கிய,,என்றார். "வரையகன் மார்பிடை வரியுமூன்றுளவே,,என்
றார்பிறரும். "வாங்கிய,,என்னும் பெயரெச்சம் "தோள்,,என்
னும் பெயர் கொண்டது.

மொய்ம்பில் வண்புகழ் நிறைந்து சுடர் விடுபு
வசிந்து வாங்கு நிமிர்தோள்- தமது வலிமையினா
லே பெரிய புகழ்நிறையப்பெற்றுப் படைக்கலங்க
ளைச் செலுத்திப் (பகைவரது) மார்பைப்பிளந்து
அவைகளை வாங்குகின்ற நிமிர்ந்த தோள்களுள்,

"சுடர்,,அதனையுடையபடைக்கலத்துக்கு ஆயினமையால்
ஆகுபெயர். "வசிதல்,,பிளத்தல். அசுரர்முதலியோரைக்கொ
ல்லும்போது, பன்னிருகையிலும் படைக்கலந் தரிப்பாராத
லால்,இவ்வாறு கூறினார். இனி அதுசெய்யாக்காலத்து இப்ப
டியிருக்குமென்று அவைகளின் இயல்பு கூறுகின்றார்.

ஒருகை விண்செலல் மரபின் ஐயர்க்கு ஏந்திய
து ஒருகை உக்கஞ் சேர்த்தியது -ஒருகையானது
(எக்காலத்தும்) ஆகாயத்திலே இயங்குதலாகிய மு

றைமையினை யுடைய தேவஇருடிகளுக்குப் பாது காவலாக எடுத்தது, அதற்கு இணையாகிய கை மருங்கிலே வைத்தது,

“விண்செலன்மரபினையர்,, என்றது சூரியனுடைய வெம்மையைப் பல உயிர்களும் பொறுக்கலாற்று என்று நினைந்து தமது திருவருளினாலே அதனோடு திரிந்து அவ்வெம்மையைப் பொறுக்கும் முனிவரை. அது “நிலமிசை வாழ்நரலமரு தீரத்-தெறுகதிர்க் கனலி வெம்மை தாங்கிக்-காலுணவாகச் சுடரொடு கொட்கு-மவிர்சடை முனிவரு மருள,, என்னும் புறப்பாட்டால் அறிக. அவர்களைப் பாது காக்கவே உலகத்தைத் தாங்கிக் காத்ததாயிற்று. மனமும் முகமும் கையும் ஒருதொழிலைச் செய்தலால், மற்றக்கை தொழிலின்றி மருங்கிலே கிடந்தது. இதனாலே இந்தக் கை மாயிருண் ஞாலம் மறுவின்றி விளங்கப் பல்கதிர் விரிந்த முகத்துக்கு ஏற்ற தொழில செய்ததாயிற்று.

ஒருகை அங்குசம் கடாவ ஒருகை நலம் பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின் மிசை அசைஇயது- ஒருகையானது தோட்டியைச் செலுத்த அதற்கு இணையாகிய கையானது நன்மை பொருந்திய ஆடையை யுடைய தொடையின்மேலே கிடந்தது,

முன் வேழமேல்கொண்டு என்றமையால், அதற்கு ஒழிபு இவ்வாறுகூறினார். தம்மை வழிபடுவோரிடத்திற் செல்லுங்கால் யானை மேற்கொண்டு சென்று அருள்செய்தல் இயல்பாகலால், இக்கைகள் காதலினுவந்து வரங்கொடுத்த முகத்துக்கு ஏற்ற தொழில் செய்தமை அறிக.

இருகை ஐயிருவட்டமொடு எஃகு வலந் திரிப்

ட-இரண்டுகைகள் அழகிய பெரிய பரிசையோடு வேலாயுதத்தை வலமாகச் சுழற்ற,

அசுரர்கள் வந்து வேள்வியை அழியாமல் அவர்களை ஒட்டும்பொருட்டு இவைகளைச் சுழற்றுதலால், இக்கைகள் வேள்வியோர்க்கும் முகத்துக்கு ஏற்றவாறறிக.

ஒருகை மார்பொடு விளங்க ஒருகை தாரொடு பொலிய-(முனிவர்களுக்கு உரைபிறந்த பொருளை உணர்த்தும் போது) ஒருகையானது மார்பினுடனே விளங்க அதற்கு இணையாகியகை மார்பிலே தாழ்ந்த மாலையோடு சேர்ந்து அழகுபெற,

மார்பிலுறு விளங்குதல் மௌனமுத்திரைகாட்டி என்க. அது "இருவரு முணரா வண்ண லேனைவெள் ளெயிறி யாமை-சிந்திரை யனந்த கோடி திளைத்திடு முரத்திற் சீர்கொள்-கரதல மொன்று சேர்த்தி மோன முத் திரையைக் காட்டி- யொருகணஞ் செயலொன் றின்றி யோகுசெய் வாரி னாற்றான்," என்னும் கந்தபுராணச் செய்யுளால் அறிக. கடவுள் தாமே மௌனமுத்திரைகாட்டி அமர, மாணுக்கர்களுக்கு ஆனந்த மயமாகிய உள்ளொளி நிறையும் என்க. இக்கைகள் எஞ்சிய பொருளை விளக்கும் முகத்திற்கு ஏற்றவாறறிக.

ஒரு கை தொடியொடு மீமிசைக் கொட்பக் கீழ்வீழ் ஒருகை பாடின் படுமணி இரட்ட- ஒருகையானது தொடியுடனே மேலே சுழன்று களவேள்வியைவேட்கும் முத்திரைகொடுக்கக் கீழ்விழுந்த மற்றக் கையானது ஓசை இனிதாகிய அசைகின்ற மணியை மாறியொலிக்கப் பண்ண,

இந்தக்கைகள் களவேள்வி வேட்கும் முகத்திற்கு ஏற்றவைக் காண்க.

ஒருகை நீல் நிற விசும்பின் மலி துளி பொழிய- ஒருகை வான் அர மகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட- ஒருகையானது நீல நிறத்தையுடைய முகிலினிடத்திலே யிருந்த மழையைப் பெய்விக்க அதற்கு இணையாகிய கையானது சுவர்க்கத்திலுள்ள தெய்வப்பெண்களுக்கு மணமாலையைச் சூட்ட,

வள்ளிநாயகியோடு நகையமர்ந்த முகம் உலகத்திற்கு இல்வாழ்க்கையை நிகழ்த்துவிப்பது ஆதலால், அவ்வில்வாழ்க்கை நிகழ்த்துதற்கு மழையைப் பெய்தது ஒருகை மற்றொருகை இல்வாழ்க்கை நிகழ்த்தற்பொருட்டு மணமாலையைச் சூட்டிற்று எனவறிக.

ஆங்கு அப்பன்னிருகையும் பாற்பட இயற்றி- அப்படியே அந்தப்பன்னிரண்டு கைகளும் முகத்தின் பகுதிப்படியின்படி தொழில் செய்து,

அந்தரப் பல்லியம் கறங்க- தேவதுந்துபி ஒலிக்கவும்,

திண் காழ் வயிர் எழுந்து இசைப்ப- திண்ணிய வைரத்தையுடைய கொம்புகள் மிக்கொலிக்கவும்,

உரம் தலைக்கொண்ட உருமிடி முரசமொடு வால் வளை ஞரல- வலிமையைத் தன்னிடத்திலே கொண்ட இடியினது இடிப்புப்போலும் முரசத்தோடு வெள்ளிய சங்குகள் முழங்கவும்,

பல் பொறி மஞ்ஞை வெல் கொடி அகவப்-பு
ள்ளியையுடைய மயிலானது தமது ஆணையினாலே
வென்று எடுத்த கொடியிலே ஒலிக்கவும்,

விசும்பு ஆறாக விரை செலல் முன்னி-ஆகாயமே
வழியாக விரைந்த செலவை மேற்கொண்டு,

ஓங்கு உலகம் புகழ்ந்த உயர் விழுச்சீர் அலைவா
ய்ச் சேறலும் நிலைஇய பண்பு-நன்மையோங்கியமே
ல்மக்கள் புகழ்ந்த உயர்வாகிய சிறப்புப்பொருந்
திய கீர்த்தியையுடைய திருச்செந்தூருக்கு எழுந்
தருளுதலும் அவருக்கு நிலைபெற்ற குணம்.

யானையின்மேல் அசையும்படி ஏறி, தொழில்செய்து, ஒலிக்கவும் மிக்கொலிக்கவும் முழங்கவும் ஒலிக்கவும் மேற்கொண்டு, திருச்செந்தூருக்கு எழுந்தருளுதலும் அவருக்கு நிலைபெற்ற குணம் என முடிக்க.

அதான்று-அதுவன்றி,

மூன்றாவது

திருவாவினன்குடி.

சீரை தைஇய உடுக்கையர் சீரொடு
வலம்புரி புரையும் வாலரை முடியினர்
மாசற இமைக்கு முருவினர் மானின்
உரிவை தைஇய ஊன்கெடு மார்பின்
என்பெழுந் தியங்கு மியாக்கையர் நன்பகற்

பலவுடன் கழிந்த வுண்டிய ரிகலொடு
செற்ற நீக்கிய மனத்தின ரியாவதுங்
கற்றோ ரறியா வறிவினர் கற்றோர்க்குத்
தாம்வரம் பாகிய தலைமையர் காமமொடு
கடுஞ்சினங் கடிந்த காட்சிய ரிடும்பை
யாவது மறியா வியல்பினர் மேவரத்
துனியில் காட்சி முனிவர் முற்புகப்
புகைமுகந் தன்ன மாசி றூவுடை
முகைவா யவிழ்ந்த தகைசூ ழாகத்துச்
செவிநேர்பு வைத்த செய்வுறு திவவி
னல்லியாழ் நவின்ற நயனுடை நெஞ்சின்
மென்மொழி மேவல ரின்னரம் புளர
நோயின் றியன்ற யாக்கையர் மாவி
னவிர்தளிர் புரையு மேனிய ரவிர்தொறும்
பொன்னுரை கடுக்குந் திதலைய ரின்னகைப்
பருமந் தாங்கிய பணிந்தேந் தல்குன்
மாசின் மகளிரொடு மறுவின்றி விளங்கக்
கடுவோ டொடுங்கிய தூம்புடை வாலெயிற்
றழலென வுயிர்க்கு மஞ்சுவரு கடுந்திறற்
பாம்புபடப் புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ்சிறைப்
புள்ளணி நீள்கொடிச் செல்வனும் வெள்ளேறு
வலவயி னுயரிய பலர்புகழ் திணிதோ
ளுமையமர்ந்து விளங்கு மிமையா முக்கண்

மூவெயின் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனும்
நூற்றுப்பத் தடுக்கிய நாட்டத்து நூறுபல்
வேள்வி முற்றிய வென்றடு கொற்றத்
தீரிரண் டேந்திய மருப்பி னெழினடைத்
தாழ்பெருந் தடக்கை யுயர்த்த யானை
யெருத்த மேறிய திருக்கிளர் செல்வனும்
நாற்பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலைஇய
வுலகங் காக்கு மொன்றுபுரி கொள்கைப்
பலர்புகழ் மூவருந் தலைவ ராக
வேமுறு ஞாலந் தன்னிற் றோன்றித்
தாமரை பயந்த தாவி லூழி
நான்முக வொருவற் சுட்டிக் காண்வரப்
பகலிற் றோன்று மிகலில் காட்சி
நால்வே றியற்கைப் பதினொரு மூவரொ
டொன்பதிற் றிரட்டி யுயர்நிலை பெறீஇயர்
மீன்பூத் தன்ன தோன்றலர் மீன்சேர்பு
வளிகிளர்ந் தன்ன செலவினர் வளியிடைத்
தீயெழுந் தன்ன திறலினர் தீப்பட
வுருமிடித் தன்ன குரலினர் விழுமிய
வுறுகுறை மருங்கிற்றம் பெறுமுறை கொண்மா
ரந்தரக் கொட்பினர் வந்துடன் காணத்
தாவில் கொள்கை மடந்தையொடு சின்னா
ளாவி னன்குடி யசைதலு முரிய னதாஅன்று

இதன்பொருள்.

சீரைதைஇய என்பது தொடுத்து உரியன்
என்னும் வரையும் ஒரு தொடர்.

சீரை தைஇய உடுக்கையர்-மரவுரியை உடையா
கச் செய்த உடையினை யுடையவரும்,

சீரொடு வலம்புரி புரையும் வால் நரை முடியி
னர்-அழகோடு (வடிவாலும் நிறத்தாலும்)வலம்பு
ரிச்சங்கைப் போலும் வெள்ளிய நரைமுடியினையு
டையவரும்,

மாசு அற இமைக்கும் உருவினர்-(எக்காலத்து
ம் நீராடுதலால்)அழுக்கற விளங்கும் வடிவினை யு
டையவரும்,

மானின் உரிவை தைஇய ஊன்கெடு மார்பின்
என்பு எழுந்து இயங்கும் யாக்கையர்-மான்றோல்
போர்த்த (விரதங்களால் பட்டிணி யிருத்தல்பற்றி)
தசைகெடுகின்ற மார்பில் எலும்புகள்கோவைதோ
ன்றி விளங்கும் உடம்பினை யுடையவரும்,

போர்த்த மார்பு என்க.

நன்பகற் பலஉடன் கழிந்த உண்டியர்-(எப்பொ
ருளையும் நுகர்தற்கு)நன்றாகிய பகற்பொழுதுகள்
பலவுஞ் சேரக்கழிந்த உணவினையுடையவரும்,

இகலொடு செற்றம் நீக்கிய மனத்தினர்-மாறு

மோடுடனே செற்றத்தையும் போக்கிய மனசினையு
டையவரும்,

செற்றமாவது நெடுங்காலம் நிகழும் பகைமை.

கற்றோர் யாவதும் அறியா அறிவினர் -பலவற்
றையுங் கற்றவர் சிறிதும் அறியாத அறிவினையுடை
யவரும்,

கற்றோர்க்குத் தாம் வரம்பாகிய தலைமையர்-ப
லவற்றையுங் கற்றவருக்குத் தாம் எல்லையாகிய தலை
மையை யுடையவரும்,

கல்விக் கரைகண்டவர் என்பது கருத்து.

காமமொடு கடுஞ்சினம் கடிந்த காட்சியர்-ஆ
சையுடனே கடிய சினத்தையும் போக்கிய அறிவி
னை யுடையவரும்,

சினமாவது கோபத்தின் பின் சிறுபொழுது நிற்பது.

இடும்பை யாவதும் அறியா இயல்பினர்-(தவத்
தினாலே சரீரம் வருந்தினும்)மனவருத்தம் சிறிது
ம் அறியாத இயல்பினையுடையவருமாகிய,

துனி இல் காட்சி முனிவர் மேவர முற்புக-(ஒரு
வரோடும்)வெறுப்பில்லாத நல்லறிவினையுடைய மு
னிவர்கள் (திருவுளம்) பொருந்துதல் வரும்படிமு
ன்னே செல்லவும்;

புகை முகந்து அன்ன மாசு இல் தூ உடை-பு
கையை முகந்தாற்போன்ற(தெய்வத்தன்மையால்)

அழுக்கேறாத பரிசுத்தமாகிய உடையினையும்

முகை வாய் அவிழ்ந்த தகை சூழ் ஆகத்து-முகை வாய் நெகிழ்ந்த மாலைசூழ்ந்த மார்பினையுமுடைய

மென் மொழி மேவலர்-(எக்காலத்தும்) மெல்லிய வார்த்தை சொல்லுதலைப் பொருந்திய கந்தருவர்கள்,

நோய் இன்று இயன்ற யாக்கையர்-(மனிதருக்கு உரிய) நோய் இல்லையாகும்படி நிருமித்த உடம்பினையுடையவரும்,

மாவின் அவிர் தளிர் புரையும் மேனியர்-மாவினது விளங்குகின்ற தளிரைப் போலும் நிறத்தினையுடையவரும்,

அவிர்தொறும் பொன்னுரை கடுக்கும் திதலையர்-விளங்குந்தோறும் பொன்னுரை விளங்கினாற் போலும் தேமலையுடையவருமாகிய

இன்னகைப் பருமம் தாங்கிய பணித்து ஏந்து அல்குல்-இனிமையாகிய ஒளியையுடைய பருமத்தையணிந்த(தாழவேண்டும் இடம்)தாழ்ந்து(உயரவேண்டும் இடம்)உயர்ந்த அல்குலையுடைய

"பருமம்,, பதினெண் கோவை மணி.

மாசு இல் மகளிரொடு-குற்றம் இல்லாத கந்தருவப்பெண்களுடனே,

செவி நேர்பு வைத்த செய்வு உறு திவவின் நல்-
லியாழ் நவின்ற நயன் உடை நெஞ்சின் - எஃகு செ
வியினாலே (சுருதியை) அளந்து நரம்பைக் கட்டி
ன சுற்றுதலுறும் வார்க்கட்டினை யுடைய நன்மை
யாகிய யாழின் இசையிலே பயின்ற இனிமை பொ
ருந்திய மனசினாலே;

மறு இன்றி விளங்க இன் நரம்பு உளர - (இசை
நூலின் விதித்த முறைமை) குற்றமின்றி விளங்கும்
படி இனிய நரம்பை வாசிக்கவும்,

கடுவோடு ஒடுங்கிய தூம்பு உடை வால் எயிற்று-
நஞ்சுடனே (உறைக்குள்ளே) கிடந்த துளையினை யு
டைய வெள்ளியபற்களையும்

மிடற்றில் நஞ்சு தம்மிடத்தே தோன்றுதலால் 'கடுவோடு' என்றார். பற்கள் காளி காளாத்திரி யமன் யமதூதி என நான்காம்.

அழலென உயிர்க்கும் அஞ்சுவரு கடுந்திறல்-
நெருப்பென்று சொல்லும்படி நெட்டுயிர்ப்புக்
கொள்ளும் (கண்டவர்களுக்கு) அச்சந்தோன்றும் க
டிய வலிமையினையுமுடைய,

பாம்பு படப் புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ் சி
றைப் புள் அணி நீள் கொடி - பாம்பு சாவும்படி அ
டிக்கும் பலவரிகளையுடைய வளைந்த சிறகினையுடை
ய கருடனை அணிந்த நீண்ட கொடியினையும்

நாற் பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலைஇய உலகங் காக்கும் ஒன்று புரி கொள்கைச் செல்வனும்-பெருமையாகிய (இந்திரன் யமன் வருணன் குபேரன்) என்னும் நான்கு தேவர்களுடைய நன்மையாகிய நகரங்களிலே நிலைபெற்ற உலகத்தைக் காக்கும் ஒருதொழிலையே விரும்பிய கோட்பாடுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியும்,

வலவயின் வெள் ஏறு உயரிய- வெற்றிக்களத்திலே வெள்ளிய இடபக்கொடியை எடுத்த

உமை அமர்ந்து விளங்கும்-உமாதேவி ஒருபாகத்திலே பொருந்தி விளங்குகின்ற

பலர் புகழ் திணி தோள் இமையா முக்கண்-பலரும் புகழ்கின்ற திண்ணிய தோளினையும் இதழ்குவியாத மூன்று கண்களையுமுடைய

மூவெயில் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனும்-முப்புரத்தையும் அழித்த வலிமை மிகுந்த பரமசிவனும்,

எடுத்த பரமசிவன், விளங்குகின்ற பரமசிவன், உடைய பரமசிவன் என்க.

நூற்றுப் பத்து அடுக்கிய நாட்டத்து- ஆயிரங்கண்களையும்,

நூறு பல் வேள்வி முற்றிய வென்று அடு கொற்றத்து- நூறாகிய பல யாகங்களைச் செய்து முடித்த

திருவேலைபெற்றபகைவரைவென்று கொல்கின்றவெற்றியினையுமுடைய

ஏந்திய ஈரிரண்டு மருப்பின் எழில் நடைத் தாழ் பெருந் தடக்கை உயர்த்த யானை எருத்தம் ஏறிய திருக்கிளர் செல்வனும்-(தலைகள்) ஏந்திய நான்கு கோடுகளையும் அழகிய நடையையும் (நிலத்திலே) கிடக்கின்ற பெரிய வளைவினை உடைய கையையும் உடைத்தாகிய (யாவராலும்) உயர்த்துச் சொல்லப்பட்ட வெள்ளையானையின் கழுத்தில் ஏறிய அழகு விளங்குகின்ற இந்திரனும்,

பலர் புகழ் மூவரும் தலைவராக-பலரும் புகழ்கின்ற (அயன் அரி அரன் என்னும்) மூவரும் (தத்தமக்கு உரிய தொழில்களை முன்போலச் செய்து) தலைவராக வேண்டி,

முருகக்கடவுள் அசுரரைக்கொன்று தேவரைக் காத்துத் தெய்வயானையம்மையைத் திருமணஞ்செய்தபோது, தமது திருக்கையிலிருந்த வேலை நோக்கி, நமக்கு இவைகளெல்லாந் தந்தது இவ்வேல் என்று திருவாய் மலர்ந்தருள, அருகிலிருந்த பிரமதேவர் இவ்வேலுக்கு இந்நிலை என்னால்வந்தது என்றார். முருகக்கடவுள், நங்கையில்வேலுக்கு நீ கொடுக்க ஒருசத்தி உண்டா! என்று கோபித்து, இப்படிச்சொல்லிய நீ பூமியிற்செல்வாய் என்று சபித்தருளினார். அவ்வாறே பிரமதேவர் படைத்தற்றொழிலைத் தவிர்ந்து, பூமியிற் சென்றார். அங்ஙனமாகவே, மற்றை இருவருக்கும் காத்தற்றொழிலும் அழித்தற்றொழிலும் இல்லையாயின. இதுபற்றியே "மூவருந் தலைவராக" என்றார்.

ஞாலந் தன்னில் தோன்றி எழுறும் தாமரை ப யந்த ஊழித் தாவு இல் நான்முக ஒருவற்சுட்டி-பூ மியின்கண்ணே தோன்றி மயக்கமுறுகின்ற (விஷ்ணு மூர்த்தியுடைய) உந்தியங்கமலம் பெற்ற ஊழிக்காலத்தில் கெடுதலில்லாத நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவரை (பழைய நிலையிலே நிறுத்த) நினைந்து,

பகலில் தோன்றும் இகல் இல் காட்சி நால்வேறு இயற்கைப் பதிெனாரு மூவரோடு-(ஒருபொருள் பலவாமாறு) பகுக்கும் போது வேறுபடத் தோன்றும் தம்முள் மாறுபாடு இல்லாத அறிவினை யுடைய நான்காகிய வேறுபாட்டியல்பினை யுடைய முப்பத்து மூவரோடு,

ஆதித்தன் உருத்திரன் வசுமருத்துவன் எனப்படும் நான்கு கூற்றுப் பொருள்களுள் ஒவ்வொன்றைப் பலவாகப் பகுக்குங்கால், முறையே பன்னிரண்டு பதினொன்று எட்டு இரண்டு ஆகப் பகுக்கப்பட்டு முப்பத்துமூன்றும் விரிதலால்; இவ்வாறு கூறினார். "பதினொரு மூன்று" பதினொன்றுலாகிய மூன்று என விரியும். ஆதித்தர் பன்னிருவர், உருத்திரர் பதினொருவர், வசுக்கள் எண்மர், மருத்துவர் இருவர் என்றுணர்க.

ஒன்பதிற்றிரட்டி உயர்நிலை பெறீஇயர்-பதினெண்வகையாகிய உயர்ந்த நிலை பெற்ற கணங்களுள்,

பதினெண்கணங்களாவார், தேவர் சித்தர் அசுரர் தைத்தியர் கருடர் கின்னரர் நிருதர் கிம்புருடர் கந்தருவர் இயக்கர்

கிஞ்சையர் பூதர் பைசாசர் அந்தரர் முனிவர் உரகர் ஆகாசவாசிகள் போகபூமியர்கள் என இவர்.

மீன் பூத்து அன்ன தோன்றலர்-நக்ஷத்திரங்கள் பூத்தாற்போன்ற தோற்றத்தை உடையர்களாகியும்,

மீன் சேர்பு வளி கிளர்ந்து அன்ன செலவினர்-கடலினிடத்தே சேர்ந்து காற்று எழுந்தாற் போன்ற செலவினை உடையவர்களாகியும்,

"மீன்" என்பது அது உலவும் இடமாகிய கடலுக்கு ஆனமையால், ஆகுபெயர்.

வளியிடைத் தீ எழுந்து அன்ன திறலினர்-காற்றிடத்தே நெருப்பு எழுந்தாற் போன்ற வலியினையுடையவர்களாகியும்,

தீப் பட உரும் இடித்து அன்ன குரலினர்-நெருப்புப் பிறக்கும்படி இடி இடித்தாற்போன்ற குரலினை உடையவர்களாகியும்,

காண் வர-அழகோடு (கூடி) வரவும்;

தம் விழுமிய பெறுமுறை குறையுறும் மருங்கிற் கொண்மார்-தங்கள் சிறந்த தொழில்களை (முன்போலப்) பெறுமுறைமையைக் குறைவேண்டி நின்று பெறுங்கூற்றிலே பெறும்பொருட்டு,

அந்தரக் கொட்பினர் உடன் வந்து காண-ஆகாயத்திலே திரிதலையுடையர்களாய் ஒருங்கே வந்து காணும்படியாக,

தாவு இல் கொள்கை மடந்தையொடு ஆவினன்குடி சின்றாள் அசைதலும் உரியன்- கெடுதலில்லாத கற்பினையுடைய தெய்வயானையம்மையோடு திருவாவினன்குடியின் கண்ணே சிலநாள் எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்.

அயன் அரி அரன் என்னும் மூவரும் தத்தமக்கு உரிய தொழில்களைச் செய்து தலைவராக வேண்டி, பிரமதேவரைப் பழைய நிலையிலே நிறுத்த நினைந்து, விஷ்ணுமூர்த்தியும் பரமசிவனும் இந்திரனும் முனிவர்கள்முன்னே செல்லவும், கந்தருவர்கள் கந்தருவப்பெண்களோடு இனிய நரம்பை வாசிக்கவும், முப்பத்து மூவரோடு பதினெண் கணங்களும் கூடி வரவும் தங்கள் சிறந்த தொழில்களைப் பெறுமுறைமையைக் குறை வேண்டி நின்று பெறுங்கூற்றினாலே பெறும்பொருட்டு ஒருங்கு வந்து காணும்படியாகத் திருவாவினன்குடியிலே எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர் என முடிக்க.

அதாஅன்று-அதுவன்றி,

நான்காவது

திருவேரகம்.

இருமூன் றெய்திய வியல்பினின் வழாஅ
திருவர்ச் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி
யறுநான் கிரட்டி யிளமை நல்லியாண்
டாறினிற் கழிப்பிய வறனவில் கொள்கை
மூன்றுவகைக் குறித்த முத்தீச் செல்வத்

இருபிறப் பாளர் பொழுதறிந்து நுவல
வொன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி நுண்ஞாண்,
புலராக் காழகம் புலர வுடீஇ
யுச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்
தாறெழுத் தடக்கிய வருமறைக் கேள்வி
நாவியன் மருங்கி னவிலப் பாடி
விரையுறு நறுமல ரேந்திப் பெரிதுவந்
தேரகத் துறைதலு முரியன் அதாஅன்று.

இதன்பொருள்.

இருமூன்று என்பது தொடுத்து உரியன்
என்னும் வரையும் ஒருதொடர்.

இருமூன்று எய்திய இயல்பினின் வழாஅது-(ஓதல் ஓதுவித்தல் வேட்டல் வேட்பித்தல் ஈதல் ஏற்றல் என்னும்)ஆறாகிய(நன்மை)பொருந்திய இலக்கணத்தின் வழுவாமல்,

இருவர்ச் சுட்டிய பல்வேறு தொல் குடி-(தாயும் தந்தையும் ஆகிய)இருவர் குலத்தையும்(உலகத்தார் நன்று என்று)மதித்த பலவாய் வேறுபட்ட பழைய குடியிலே பிறந்த

அறு நான்கு இரட்டி யாண்டு நல்லிளமை ஆறினில் கழிப்பிய - நாற்பத்தெட்டு வருடத்து நன்

லைமயாகிய இளமையை(வேதங்கூறிய பிரமசரிய)
நெறியிலே போக்கிய

அறன் நவில் கொள்கை-தருமநூலை(எப்பொழு
தும்)கூறுகின்ற கோட்பாட்டினையும்

மூன்று வகைக் குறித்த முத்தீச் செல்வத்து-(ச
துரமும் முக்கோணமும் வில்வடிவுமாகிய)மூன்று
வகையாகக்குறிக்கப்பட்ட(ஆகவநீயம் தக்ஷிணாக்கி
னி காருகபத்தியம் என்னும்) மூன்றக்கினியினால் உ
ண்டாகும் செல்வத்தினையும்

ஒன்பது கொண்ட மூன்று புரி நுண் ஞாண் இ
ருபிறப்பாளர்- (மூன்று நூல்கொண்டு மூன்றுபுரி
யாக்குதலால்) ஒன்பதாகிய நூலைத் தன்னிடத்தே
கொண்ட ஒருபுரி மூன்றாகிய நுண்ணிய உபவீத
த்தையும் உடைய பிராமணர்கள்;

பிறந்த பிரரமணர்கள், போக்கிய பிராமணர்கள் என்க.

பொழுது அறிந்து- (தாங்கள் வழிபடுங்)காலத்
தை அறிந்து,

புலராக் காழகம் புலர உடீஇ-(ஸ்நானம் பண்
ணித்) தோய்த்து உலராத புடைவையை (உடம்பி
லே கிடந்து) உலரும்படி உடுத்து,

அருமறை ஆறெழுத்து அடக்கிய கேள்வி-அரு
மையாகிய வேதத்திலே சொல்லப்பட்ட ஆறு அ
க்ஷரத்தைத் தன்னிடத்தடக்கிய மந்திரத்தை

நா இயல் மருங்கில் நவிலப் பாடி - நாக்குப் புடைபெயரும் அளவிலே பயில உச்சரித்து,

விரை உறு நறுமலர் ஏந்தி - (பின்னர்) வாசம் மிகுந்த நன்மையாகிய பூக்களை எடுத்து அருச்சித்து,

உச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்து நுவல- தலையிலே குவித்த கையினையுடையர்களாய்த் தம்மைப் புகழ்ந்து துதிக்க;

பெரிது உவந்து ஏரகத்து உறைதலும் உரியன் - மிகமகிழ்ந்து திருவேரகத்தின்கண்ணே எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்.

பிராமணர்கள் அறிந்து, உடுத்து, உச்சரித்து, எடுத்து அருச்சித்து, தம்மைப் புகழ்ந்து துதிக்க; மகிழ்ந்து திருவேரகத்தின்கண்ணே எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர் எனமுடிக்க.

அதாஅன்று - அதுவன்றி,

ஐந்தாவது

குன்றுதோறாடல்.

பைங்கொடி நறைக்கா யிடையிடுபு வேல
அம்பொதிப் புட்டில் விரைஇக் குளவியொடு
வெண்கூ தாளந் தொடுத்த கண்ணிய
நறுஞ்சாந் தணிந்த கேழ்கிளர் மார்பிற்
கொடுந்தொழில் வல்விற் கொலைஇய கானவர்

நீடமை விளைந்த தேக்கட் டேறற்
குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து
தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை யயர
விரலுளர்ப் பவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்காற்
குண்டுசுனை பூத்த வண்டுபடு கண்ணி
யிணைத்த கோதை யணைத்த கூந்தன்
முடித்த குல்லை யிலையுடை நறும்பூச்
செங்கான் மராஅத்த வாலிண ரிடையிடுபு
சுரும்புணத் தொடுத்த பெருந்தண் மாத்தழை
திருந்துகா ழல்குற் றிளைப்ப வுடீஇ
மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிரொடு
செய்யன் சிவந்த வாடையன் செவ்வரைச்
செயலைத் தண்டளிர் துயல்வருங் காதினன்
கச்சினன் கழலினன் செச்சைக் கண்ணியன்
குழலன் கோட்டன் குறும்பல் லியத்தன்
தகரன் மஞ்ஞையன் புகரில் சேவலங்
கொடிய னெடியன் றொடியணி தோள
னரம்பார்த் தன்ன வின்குரற் றொகுதியொடு
குறும்பொறிக் கொண்ட நறுந்தண் சாயன்
மருங்கிற் கட்டிய நிலனேர்பு துகிலினன்
முழவுறழ் தடக்கையி னியல வேந்தி
மென்றோட் பல்பிணை தழீஇத்தலை தந்து
குன்றுதோ றாடலு நின்றதன் பண்பே யதாஅன்று.

இதன்பொருள்.

பைங்கொடி என்பது தொடுத்துப் பண்பே என்னும் வரையும் ஒருதொடர்.

நறும் சாந்து அணிந்த கேழ் கிளர் மார்பின் கொடும் தொழில வல் வில் கொலைஇய கானவர்- நறிய சந்தனத்தைப் பூசிய நிறம் விளங்கும் மார் பினையுடைய கொடிய தொழிலை உடைய வலிமை யாகிய வில்லினாலே கொலைசெய்த வேடர்கள்,

மார்பினையுடைய வேடர்கள் என்க.

நீடு அமை விளைந்த தேக் கட்டேறல் குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து- நீண்ட மூங்கிலி லே இருந்து முற்றின தேறற் செய்த கட்டெளி வை மலையிடத்துச் சிற்றூரிலிருக்கும் சுற்றத்துட னே உண்டு மகிழ்ந்து,

விரல் உளர்ப்ப அவிழ்ந்த வேறுபடு நறும் கால்- விரற்றலையினாலே வலிய மலர்ந்தமையால் வேறுப டுகின்ற மணம்பொருந்திய தாளினையுடைய

“உளர்ப்ப,, என்பதன்கணீற்றகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது.

குண்டு சுனை பூத்த வண்டு படு கண்ணி இணைத்த கோதை அணைத்த கூந்தல்- ஆழமாகிய சுனையிலே பூத்த வண்டு விழுகின்ற அரும்புகளினாலே தொடுக் கப்பட்ட மாலையை அணிந்த அளகத்தையும்

தாளையுடைய அரும்புகள் என்க.

முடித்த குல்லை இலையுடை நறும் பூ செங்கால் மராஅத்த வால் இணர் இடை இடுபு சுரும்பு உண த் தொடுத்த பெரும் தண்மாத்தழை-இலையைத் த லையிலே உடைய கஞ்சாவையும் இலையை உடைய நறிய பூக்களையும் செவ்விய காலை உடைய கடம்பி னிடத்தனவாகிய வெள்ளிய பூங்கொத்துக்களை ந டுவே வைத்து வண்டுகள் தேனை உண்ணும்படி தொ டுத்த பெரிய குளிர்ந்த அழகிய தழையை

"குல்லை" என்பதற்கு இப்பொருள் "கஞ்சங் குல்லை கஞ்சா வாகும்." என்னும் திவாகரச்சூத்திரத்தால் அறிக.

காழ் திருந்து அல்குல் திளைப்ப உடீஇ-வடங்க ள் திருந்தும் அல்குலிடத்தே அசையும்படி உடுத்து,

மயில் கண்டு அன்ன மடநடை மகளிரொடு-சா யலுடைமையால் மயில்காணப்பட்டாற்போன்ற மட டப்பம் பொருந்திய ஒழுக்கத்தையு முடைய பெ ண்களோடும்,

உடீஇ என்னும் வினையெச்சம் அன்ன என்னும் பெயரெ ச்சத்தோடு முடிந்தது. அளகத்தையும் ஒழுக்கத்தையு மு டைய பெண்கள் என்க.

தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை அயர-தங்கள் குறிஞ்சிநிலத்திற்குரிய தொண்டகமாகிய சிறிய ப றையினது தாளத்திற்கிசையக் குரவைக்கூத்தாட,

குரவைக்கூத்து இதுவென்பது "குரவைக் கூத்தேகைகோ த் தாடல்." என்னும் திவாகரச்சூத்திரத்தால் அறிக.

வேலன் பைங்கொடி அம்பொதிப் புட்டில் விரைஇ நறைக்காய் இடை இட்டு குளவியொடு வெண்கூதாளந் தொடுத்த கண்ணியன் - படிமத்தான் பச்சிலைக் கொடியிலே அழகிய பொதிதலை உடைய தக்கோலக்காயைக் கலந்து சாதிக்காயை நடுவே இட்டு மலைப் பச்சையோடு வெண்டாளியையும் கூதாளியையுந் தொடுத்த மாலையைச்சூடி,

வடிவினைற் புட்டில்போன்ற தக்கோலக்காயைப் புட்டிலென ஆகுபெயராற் கூறினர். நறுமணமுடைமையால் சாதிக்காய் நறைக்காய் எனப்பட்டது.

செய்யன் - செந்நிறத்தை உடையனாய்,

சிவந்த ஆடையன் - சிவந்த ஆடையை உடுத்து,

செவ்வரைச் செயலைத் தண்டளிர் துயல்வரும் காதினன் - செவ்விய அரையினை உடைய அசோகினது குளிர்ந்த தளிர் அசையும் காது பொருந்தி,

கச்சினன் - கச்சைக் கட்டி,

கழலினன் - கழலை அணிந்து,

செச்சைக் கண்ணியன் - வெட்சிமாலையைச் சூடி,

குழலன் - குழலை ஊதி,

கோட்டன் - கொம்பைக் குறித்து,

குறும் பல்லியத்தன் - சிறிய வாத்தியங்களை இயம்பி,

தகரன் - ஆட்டுக் கடாவைப் பின்னிட்டு;

மஞ்ஞையன்-மயிலின்மேலேறி,

புகர் இல் சேவலங் கொடியன்-குற்ற மில்லாத கோழிக் கொடியை உயர்த்து,

நெடியன்-(பிள்ளையாய் இராமல்)நெடுக வளர்ந்து,

தொடி அணி தோளன்-தோளிலே தொடியை அணிந்து,

மருங்கில் கட்டிய குறும்பொறிக் கொண்ட-இடையிலே இறுகக் கட்டிய உதர பந்தனத்தின்மேலே உடுப்பதாக உட்கொண்ட

நிலன் நேர்பு நறுந் தண் சாயல் துகிலினன்-(நாலவிட்டமையால்)நிலத்தைப் பொருந்திய நறிய குளிர்ந்த மென்மையை உடைய புடைவையை உடுத்து,

நரம்பு ஆர்த்து அன்ன இன் குரல் தொகுதியொடு தலைத்தந்து -யாழ்நரம்பு ஆரவாரித்தாற்போன்ற இனிய மிடற்றோசையை யுடைய பாடமகளிரது கூட்டத்துடனே திரிந்து,

மென்றோட் பல்பிணை முழவு உறழ் தடக்கையின் தழீஇ இயல ஏந்தி-மெல்லிய தோளை உடைய மான்பிணைபோலும்பலபெண்களை முழவைப்போலும் தம்முடையபெரியகையினாலே தழுவிப் பொருந்தும்படி எடுத்துக்கொண்டு,

குன்றுதோறு ஆடலும் நின்ற தன் பண்பே-ம லைதோறும் சென்று விளையாடுதலும் தமக்கு நிலைநின்ற குணமாம்.

வேடர்கள் உண்டு மகிழ்ந்து, பெண்களோடும் குரவைக் கூத்தாட; சூடி, உடையராய், உடுத்து, காதுபொருந்தி, கட்டி, அணிந்து, சூடி, ஊதி, குறித்து, இயம்பி, பின்னிட்டு, ஏறி, உயர்த்து, வளர்ந்து; அணிந்து, உடுத்து, திரிந்து, பெண்களைத் தழுவி எடுத்துக்கொண்டு, மலைகள் தோறும் சென்று விளையாடுதலும் தமக்கு நிலைநின்ற குணமாம் என முடிக்க.

அதாஅன்று - அதுவன்றி,

ஆறுவது
பழமுதிர்சோலை.

சிறுதினை மலரொடு விரைஇமறி யறுத்து
வாரணக் கொடியொடு வயிற்பட நிறீஇ
யூரூர் கொண்ட சீர்கெழு விழவினு
மார்வல ரேத்த மேவரு நிலையினும்
வேலன் றைஇய வெறியயர் களனுங்
காடுங் காவுங் கவின்பெறு துருத்தியும்
யாறுங் குளனும் வேறுபல் வைப்புஞ்
சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பு
மன்றமும் பொதியிலுங் கந்துடை நிலையினு
மாண்டலைக் கொடியொடு மண்ணி யமைவர
நெய்யோ டையவி யப்பியை துரைத்துக்

குடந்தம் பட்டுக் கொழுமலர் சிதறி
முரண்கொ ளுருவி னிரண்டுடை யுடீஇச்
செந்நூல் யாத்து வெண்பொரி சிதறி
மதவலி நிலைஇய மாத்தாட் கொழுவிடைக்
குருதியொடு விரைஇத் தூவெள் ளரிசி
சில்பலிச் செய்து பல்பிரப் பிரீஇச்
சிறுபசு மஞ்சளொடு நறுவிரை தெளித்துப்
பெருந்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலை
துணையுற வறுத்துத் தூங்க நாற்றி
நளிமலைச் சிலம்பி னன்னகர் வாழ்த்தி
நறும்புகை யெடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி
யிமிழிசை யருவியொ டின்னியங் கறங்க
வுருவப் பல்பூத் தூஉய் வெருவரக்
குருதிச் செந்தினை பரப்பிக் குறமகள்
முருகிய நிறுத்து முரணின ருட்க
முருகாற்றுப் படுத்த வுருகெழு வியனக
ராடுகளஞ் சிலம்பப் பாடிப் பலவுடன்
கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி யியக்கி
யோடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி
வேண்டுநர் வேண்டியாங் கெய்தினர் வழிபட
வாண்டாண் டுறைதலு மறிந்த வாறே
யாண்டாண் டாயினு மாகக் காண்டக
முந்துநீ கண்டுழி முகனமர்ந் தேத்திக்

கைதொழூஉப் பரவிக் காலுற வணங்கி
நெடும்பெருஞ் சிமயத்து நீலப் பைஞ்சுனை
யைவரு ளொருவ னங்கை யேற்ப
வறுவர் பயந்த வாறமர் செல்வ
வால்கெழு கடவுட் புதல்வ மால்வரை
மலைமகண் மகனே மாற்றோர் கூற்றே
வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ
விழையணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி
வானோர் வணங்குவிற் றானைத் தலைவ
மாலை மார்ப நூலறி புலவ
செருவி லொருவ பொருவிறன் மள்ள
வந்தணர் வெறுக்கை யறிந்தோர் சொன்மலை
மங்கையர் கணவ மைந்த ரேறே
வேல்கெழு தடக்கைச் சால்பெருஞ் செல்வ
குன்றங் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து
விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ
பலர்புகழ் நன்மொழிப் புலவ ரேறே
யரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக
நசையினர்க் கார்த்து மிசைபே ராள
வலந்தோர்க் களிக்கும் பொலம்பூட் சேஎய்
மண்டமர் கடந்தநின் வென்றா டகலத்துப்
பரிசிலர்த் தாங்கு முருகெழு நெடுவேள்
பெரியோ ரேத்தும் பெரும்பெய ரியவுள்

சூர்மருங் கறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி
போர்மிகு பொருந குரிசி லெனப்பல
யானறி யளவையி னேத்தி யானாது
நின்னளந் தறிதன் மன்னுயிர்க் கருமையி
னின்னடி யுள்ளி வந்தனெ னின்னொடு
புரையுந ரில்லாப் புலமை யோயெனக்
குறித்தது மொழியா வளவையிற் குறித்துடன்
வேறுபல் லுருவிற் குறும்பல் கூளியர்
சாறயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றி
அளியன் றானே முதுவா யிரவலன்
வந்தோன் பெருமநின் வண்புகழ் நயந்தென
இனியவு நல்லவு நனிபல வேத்தித்
தெய்வஞ் சான்ற திறல்விளங் குருவின்
வான்றோய் நிவப்பிற் றான்வந் தெய்தி
அணங்குசா லுயர்நிலை தழீஇப் பண்டைத்தன்
மணங்கமழ் தெய்வத் திளநலங் காட்டி
அஞ்ச லோம்புமதி யறிவல்நின் வரவென
அன்புடை நன்மொழி யளைஇ விளிவின்
றிருணிற முந்நீர் வளைஇய வுலகத்
தொருநீ யாகித் தோன்ற விழுமிய
பெறலரும் பரிசி னல்குமதி பலவுடன்
வேறுபஃ றுகிலி னுடங்கி யகில்சுமந்
தார முழுமுத லுருட்டி வேரற்

பூவுடை யலங்குசினை புலம்பவேர் கீண்டு
விண்பொரு நெடுவரை பரிதியிற் றொடுத்த
தண்கமழ் மலரிறால் சிதைய நன்பல
வாசினி முதுசுளை கலாவ மீமிசை
நாக நறுமல ருதிர யூகமொடு
மாமுக முசுக்கலை பனிப்பப் பூநுத
லிரும்பிடி குளிர்ப்ப வீசிப் பெருங்களிற்று
முத்துடை வான்கோடு தழீஇத் தத்துற்று
நன்பொன் மணிநிறங் கிளரப்பொன் கொழியா
வாழை முழுமுதல் துமியத் தாழை
யிளநீர் விழுக்குலை யுதிரத் தாக்கிக்
கறிக்கொடிக் கருந்துணர் சாயப் பொறிப்புற
மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன் வெரீஇக்
கோழி வயப்பெடை யிரியக் கேழலொ
டிரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யன்ன
குரூஉமயி ரியாக்கைக் குடாவடி யுளியம்
பெருங்கல் விடரளைச் செறியக் கருங்கோட்
டாமா நல்லேறு சிலைப்பச் சேணின்
றிழுமென விழிதரு மருவிப்
பழமுதிர் சோலை மலைகிழ வோனே.

இதன் பொருள்.

சிறுதினை என்பது தொடுத்துக் கந்துடை நிலையி
னும் என்பது வரையும் ஒருதொடர்.

சிறுதினை மலரொடு விரைஇ மறி அறுத்து-சிறி
ய தினையரிசியைப் பூக்களுடன் கலந்து(பரப்பரி
சியாக வைத்து)மறியை அறுத்து,

வாரணக்கொடியொடு வயிற்பட நிறீஇ-கோழி
க் கொடியுடனே தாம் அவ்விடத்தில் நிற்கும்படி
நிறுத்தி,

ஊர் ஊர் கொண்ட சீர்கெழு விழவினும்-ஊ
ர்தோறும்ஊர்தோறும் எடுத்துக் கொண்ட சிறப்
புப்பொருந்திய திருவிழாவினும்,

ஆர்வலர் ஏத்த மேவரு நிலையினும்-தம்மேல் அ
ன்புடையவர்கள் துதித்தலால்(தமது திருவுளம்)வி
ரும்பிய இடத்தினும்,

வேலன் தைஇய வெறி அயர் களனும்-படிமத்
தான் செய்த வெறியாடுகளத்தினும்,

முருகக்கடவுளுக்கு அடையாளமாக வேலைக்கொண்டு தி
ரிதலால், படிமத்தானை 'வேலன்,, என்றார்,

காடும்-காட்டிலும்,

காவும்-சோலையிலும்,

கவின் பெறு துருத்தியும்-அழகு பெறுகின்ற ஆ
ற்றிடைக் குறையிலும்,

யாறும்-நதிகளிலும்,

குளனும்-குளங்களிலும்,

வேறு பல வைப்பும்-(முற்கூறிய ஊர்களினன்றி)வேறுபல ஊர்களினும்,

சதுக்கமும்-நாற்சந்தியிலும்,

சந்தியும்-முச்சந்தி ஐஞ்சந்தியிலும்,

புதுப்பூங் கடம்பும்-புதுமையாகிய பூக்களையுடைய கடம்பினும்,

மன்றமும்-ஊருக்கு நடுவே எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடியினும்,

பொதியினும்-அம்பலத்தினும்,

கந்துடை நிலையினும்-ஆத்தீண்டு குற்றியையுடைய இடத்தினும்,

(உறைதலும் உரியன்)-எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்.

ஆண்டலை என்பது தொடுத்து உறைதலும் என்னும் வரையும் ஒருதொடர்.

ஆண்டலைக் கொடியொடும் அமைவர மண்ணி-கோழிக்கொடியுடனே பொருந்த அலங்கரித்து,

"ஆண்டலைக்கொடி" என்பதற்குப் பேய்முதலியன பலிநுகராமல் தலை ஆண்மகன்றலையும் உடல் பறவை வடிவுமாக எழுதிய கொடி என்று பொருள் கூறினும் பொருந்தும்.

நெய்யோடு ஐயவி அப்பி ஐது உரைத்து-நெய்யுடனே வெண்சிறுகடுகையும்(நெற்றியிலே)அப்பி (மந்திரத்தைத்)தோன்றாமல் உச்சரித்து,

குடந்தம் பட்டு-நான்குவிரல் மடக்கிப் பெருவிரல் நிறுத்தி மார்பிடை வைத்து,

கொழு மலர் சிதறி-அழகிய பூக்களைத் தூவி,

முரண் கொள் உருவின் இரண்டு உடை உடீஇ-தம்முண் மாறுகொண்ட வடிவினையுடைய இரண்டு புடைவைகளை(உள்ளொன்று புறம்பொன்றாக) உடுத்து,

செந் நூல் யாத்து-சிவந்த நூலினாலே(கையிலே காப்புக்)கட்டி,

வெண் பொரி சிதறி-வெள்ளிய பொரியைத் தூவி,

மத வலி நிலைஇய மாத் தாள் கொழு விடைக் குருதியொடு விரைஇத் தூ வெள் அரிசி சில் பலிச்செய்து-மிகுதியாகிய வலிமை நிலைபெற்ற பெரிய காலையுடைய கொழுவிய கடாவினது உதிரத்துடன் பிசைந்து தூய வெள்ளையரிசியைச் சிறு பலியாக இட்டு,

பல்பிரப்பு இரீஇ-பல பிரப்புக்களையும் வைத்து,

பிரப்பாவது இதுவென்பது "கொள்கல மொன்றிற் குறு

ணி யாகப்-பல்லுணவு பெய்து பாரிப்பது பிரப்பே,, என்னுந் திவாகரச் சூத்திரத்தா லுணர்க.

சிறு பசுமஞ்சளொடு நறு விரை தெளித்து-சிறிய பசுமஞ்சளுடனே நறிய சந்தன முதலியவற்றை யுந் தெளித்து,

"விரை,, ஆகுபெயர்.

பெரும் தண் கணவீரம் நறு நீ தண் மாலை துணை உற அறுத்துத் தூங்க நாற்றி-பெரிய குளிர்ந்த செவ்வலரி மாலையையும் நன்மையாகிய குளிர்ந்த பிற மாலைகளையும் இணையொக்க அறுத்து அசையத் தூக்கி,

நளி மலைச் சிலம்பின் நன்னகர் வாழ்த்தி-செறிந்த மலைப்பக்கத்திலுள்ள நன்மையாகிய ஊர்களை (பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்குக வென்று) வாழ்த்தி,

நறும் புகை எடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி-நறிய தூபங் கொடுத்து அந்நிலத்திற்குரிய குறிஞ்சிப் பண்ணைப் பாடி,

இமிழ் இசை அருவியொடு இன் இயம் கறங்க-முழங்குகின்ற ஓசையை யுடைய அருவியுடனே இனிய வாத்தியங்கள் ஒலிக்க

உருவப் பல்பூத் தூய்-நிறத்தினையுடைய பலபூக்களையும் தூவி,

வெருவரக் குருதிச் செந்தினை பரப்பி-(கண்டவர்களுக்கு) அச்சந் தோன்றும்படி இரத்தம் அளைந்த சிவந்த தினையைப் பரப்பி,

குறமகள்-குறப் பெண்ணானவள்,

முருகியம் நிறுத்து-தொண்டகப் பறையை வாசிக்கப் பண்ணி,

முரணினர் உட்க முருகு ஆற்றுப் படுத்த உருகெழு வியன் நகர்-(ஆத்திகருக்கு)மாறுபடுதலையுடைய நாத்திகர்கள் அஞ்சும்படி முருகக்கடவுளாகிய தாம் வரும்பொருட்டு வழிப்படுத்திய அச்சம் பொருந்திய பெருமையாகிய ஊரின்கண்ணே,

ஆத்திகர் இவர் நாத்திகர் இவரென்பது "பொன்னுலகம் வெந்நரகம் புண்ணியபாவம்புரிவார்-நின்மலனு முண்டென்று நிச்சயித்தார்-நிந்நிலைமை-யாத்திகரேயார்கண்டாரம்மைப் பலமென்பார்-நாத்திகரென் றேயுளத்துறு", என்னும் வெண்பாவால் அறிக. குறப்பெண்ணானவள் அலங்கரித்து, அப்பி உச்சரித்து, வைத்து, தூவி, உடுத்து, கட்டி, தூவி, இட்டு, வைத்து, தெளித்து, தூக்கி, வாழ்த்தி, பாடி, ஒலிக்கத்தூவி, பரப்பி, வாசிக்கப் பண்ணி, வழிப்படுத்திய ஊர் என முடிக்க.

ஆடுகளம் சிலம்பப் பாடி-அவ்வெறியாடுகளஞ் ஆரவாரிக்க(அதற்கு ஏற்பனவற்றைப்)பாடி,

கோடு பல உடன் வாய் வைத்து-கொம்புகள் பலவற்றையும் சேர ஊதி,

கொடுமணி இயக்கி-கொடிய மணியை ஒலிப்பித்து,

ஓடாப்பூட்கைப்பிணிமுகம் வாழ்த்தி-(வலிமை) நீங்காதபிணிமுகம் என்னும் பட்டத்தையுடையயானையை வாழ்த்தி,

"பூட்கைப் பிணிமுகம்,, என்பதற்கு யானையையும்மயிலையும் எனப் பொருளுரைப்பினும் பொருந்தும்.

வேண்டுநர் வேண்டியாங்கு எய்தினர் வழிபட-தம்மை விரும்புகின்றவர்கள்வரங்களை விரும்பியபடியே பெற்று நின்று வழிபட,

ஆண்டு ஆண்டு உறைதலும் (உரியன்)-அவ்விடத்திலே (அவரை) ஆட்கொண்டு எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்.

வெறிக்களனை பாடி, ஏறி, ஒலிப்பித்து, வாழ்த்தி வழிபட, ஆட்கொண்டு எழுந்தருளி யிருத்தலும் உரியர் என முடிக்க.

அறிந்த என்பது தொடுத்து அளவையில்
என்னும் வரையும் ஒருதொடர்.

அறிந்த ஆறே ஆண்டு ஆண்டு ஆயினும் ஆக-(நான் உனக்கு)அறிவித்த படியே அவ்வவ் விடங்களிலே ஆயினுமாக(பிறவிடங்களிலே ஆயினுமாக)

அறிவித்த எனற் பாலது பிறவினைப் பொருளுணர்த்தும் விகுதி கெட்டு "அறிந்த,, என்றுநின்றது. "தநிவிஞ்தி தன்

பொருள் வெஃகிக் குடிபொன்றிக் குற்றமு மாங்கே தரும்" என்னுந் திருக்குறளினுள் பொன்றவித்துளனற்பாலது "பொன்றி" என்றுபயவாறு போல. இவ்வாறு வருவனவற்றை வடநூலார் அந்தர்ப்பாவிதணிச்ச என்பர். உம்மை ஐயவும்மை.

முந்து நீ கண்டுழி முகனமர்ந் தேத்தி - முற்பட நீ கண்டபொழுது அழகு தகும்படி முகமலர்ந்து துதித்து,

முருகக் கடவுளது தெய்வத் தன்மையைக் கண்டபொழுது அச்சமின்றி நிற்றல் வேண்டு மென்பார் "முகனமர்ந்து" என்றார்.

கை தொழூஉப் பரவி - பின்பு கையைத் தலையிலே குவித்து வாழ்த்தி,

கால் உற வணங்கி - பின்பு அவருடைய திருவடிகள் (உன்னுடைய தலையிலே) படும்படி வணங்கி,

நெடும் பெருஞ் சிமயத்து நீலப் பைஞ் சுனை - நெடிய பெரிய இமயமலைச்சாரலிலிருக்கின்ற கருங்குவளைகளையுடைய பசிய சரவணப் பொய்கையானது

ஐவருள் ஒருவன் அங்கை ஏற்ப - (பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம் என்னும்) ஐவருள் ஒருவனாகிய அக்கினிதேவனது அழகிய கையினின்றுந் தன்னிடத்தே ஏற்க,

பஞ்சபூதங்களும் பிரமா விஷ்ணு உருத்திரன் மகேசுரன் சதாசிவன் என்னும் பஞ்ச கர்த்தாக்களையுந் தெய்வமாக உடைமையால், அவ்வொற்றுமைபற்றி அவைகளை "ஐவர்" என்று

ர். சிவனது நெற்றிக் கண்ணினின்றும் தோன்றிய தீப் பொறி களாறையும் அக்கினிதேவன் கங்கையிலே கொண்டு சென்று ய்ப்ப அங்கு சரவணப்பொய்கையிலே யிட்டமைபற்றி "ஒருவ ன் ஐங்கைமேயப்ப" என்றார்.

அறுவர் பயந்த ஆறு அமர் செல்வ- கார்த்திகைப் பெண்களறுவர் பாலூட்டி வளர்த்த ஆறுவடிவங்களும் (உமாதேவி எடுக்கும் பொழுது) ஒன்றாய் இணைந்த செல்வரே,

ஆல் கெழு கடவுள் புதல்வ- கல்லாலமர நிழலின் கீழ் (தக்ஷிணாமூர்த்தியா யிருந்த) பரமசிவனுடைய புதல்வரே,

மால்வரை மலைமகள் மகனே- பெருமையாகிய மூங்கிற்கழை புடைய இமயமலையரசனுக்கு மகளாகிய உமாதேவியினுடைய குமாரரே,

மாற்றோர் கூற்றே- பகைவராகிய அசுரர்களுக்கு யமனே,

போர் வெல் வெற்றிக் கொற்றவை சிறுவ- (மகிஷாசுரனை) யுத்தத்திலே வென்ற வெற்றியினையுடைய துர்க்கைக்குப் புதல்வரே,

இழை அணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி- ஆபரணத்தை அணிந்த சிறப்பையுடைய காடுகிழாளது குமாரரே,

காடுகிழாள் என்பது இக்காலத்தே காளி என வழங்கும்; இவளும் சிவனுடைய சக்தி ஆதலால், இவர் குழவி என்றார்.

வணங்கு வில் வானோர் தானைத் தலைவ-வளைந்த வில்லினை யுடைய தேவசேனாதிபதியே,

மாலை மார்ப-மாலையை அணிந்த மார்பினை யுடையவரே,

நூல் அறி புலவ- (வேதாகமமுதலிய சமஸ்த) சாத்திரங்களையும் உணர்ந்த பண்டிதரே,

செருவில் ஒருவ- போர்த்தொழிலிலே ஒருவராய் நிற்பவரே,

பொரு விறல் மள்ள-பொருகின்ற வெற்றியினை யுடைய இளையவரே,

அந்தணர் வெறுக்கை-உயிர்கள்மேல் அழகிய தண்ணளியை யுடையவர்களுக்குச் சேமநிதியே,

அறிந்தோர் சொல் மலை-வேதாகமமுதலிய சாத்திரங்களை அறிந்த மெய்யறி வுடையவர்களாலே சொல்லப்படும் புகழாகிய மலையை யுடையவரே,

அசையாமையும் பெருமையும்பற்றி அப்புகழ் மலையாக உருவகஞ்செய்யப்பட்டது. "சொன்மலை" அன்மொழித் தொகை.

மங்கையர் கணவ-(தெய்வயானையம்மை வள்ளி நாயகி யென்னும்) பெண்களுக்கு நாயகனே,

மைந்தர் ஏறே-வலிமை உடையாருக்கு இடபமே,

வேல் கெழு தடக்கைச் சால் பெருஞ் செல்வ-

வேலாயுதம் பொருந்திய பெருமை யாகிய கையி
னை யுடைய நிலைத்த பெருஞ் செல்வரே,

குன்றம் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து விண்
பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ-கிரவுஞ்ச கி
ரியைப் பிளந்த குறையாத வெற்றியையுடைய தே
வருலகத்தைப் பொருந்திய நெடிய மலைகளை யு
டைய குறிஞ்சி நிலத்திற்கு உரியவரே,

பலர் புகழ் நன்மொழிப் புலவர் ஏறே-பலரும்
புகழ்கின்ற நன்மை யாகிய சொற்களை யுடைய பர
சமய பண்டிதர்(களாகிய யானை)களுக்குச் சிங்க
வேறு போல்பவரே,

பெறல் அரும் மரபிற் பெரும் பெயர் முருக-
பிறராலே பெறுதலரிய முறைமையினை யுடைய
பெரும்பொருளாகிய வீட்டினையுடையமுருகரே,

பெயரென்றது பொருள் பெற்ற பெயர். அதனையுடைய
பொருளைப் பெயரென்றார்.

நசையினர்க்கு ஆர்த்தும் பேர் இசை ஆள-அ
வ் வீட்டின் மேலாசை யுடையவர்களுக்கு அதனை
நுகர்விக்கும் பெரிய புகழை யாளுத லுடையவ
ரே,

அலந்தோர்க்கு அளிக்கும் (சேஎய்)-பிறராலே
இடுக்கண் பட்டு வந்தவர்களுக்கு அருள் செய்யுஞ்
சேயே,

மண்டு அமர் கடந்த வென்று ஆடு நின் அகலத்துப் பொலம் பூட்சேஎய்-மிக்குச்செல்கின்ற போர்களை முடித்த வென்று ஆடுகின்ற உம்முடைய மார்பினிடத்தே பொன்னாலாகிய ஆபரணங்களை அணிந்த சேயே,

பரிசிலர்த் தாங்கும் உரு கெழு நெடுவேள்-இரப்பவரை(வேண்டுவன கொடுத்துப்)பாதுகாக்கும் நிறம்பொருந்திய நெடிய வேளே,

பெரியோர் ஏத்தும் பெரும் பெயர் இயவுள்-(தேவர்களும் முனிவர்களு மாகிய)பெரியவர்கள் துதிக்கும் பெரிய திருநாமத்தை யுடைய கடவுளே,

சூர் மருங்கு அறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி-சூரனுடையகுலத்தை நாசமாக்கிய வலிமையினால் உண்டாகிய மதவலி என்னும் பெயரை யுடையவரே,

போர் மிகு பொருந-யுத்தத்தில் மிக்க திண்ணியரே,

குரிசில்-பெருமையிற் சிறந்தவரே,

என யான் அறி அளவையின் ஏத்தி-என்று நான் உனக்கு அறிவித்த அளவினாலும் (நீயறிந்த அளவினாலும்) நீங்காது பலவற்றையுங் கூறிப் புகழ்ந்து,

நின் அளந்து அறிதல் மன் உயிர்க்கு அருமை யின் நின்னடி உள்ளி வந்தனன் நின்னொடு புரையுநர் இல்லாப் புலமையோய் எனக்குறித்தது மொழியா அளவையில்-உம்முடைய தன்மைகளெல்லாவற்றையும் முற்ற அளவிட்டு அறிதல் நிலைபெற்ற உயிர்களுக்கு அரிதாகையால் உம்முடைய திருவடியைப்(பெறல் வேண்டுமென்று) நினைந்து வந்தேன் உம்மோடொப்பவர் இல்லாதமெய்ஞ்ஞானத்தை யுடையவரேயென்று நீ கருதிய வீடுபேற்றை விண்ணப்பஞ்செய்வதற்கு முன்னே,

குறித்து என்பது தொடுத்து எத்தி என்னும்
வரையும் ஒருதொடர்.

வேறு பல் உருவிற் குறும் பல் கூளியர் உடன் குறித்து-வெவ்வேறாகிய பல வடிவினை உடைய சிறிய பலராகிய பரிசனர்கள் சேரக் கருதி,

சாறு அயர் களத்து வீறு பெறத் தோன்றி- திருவிழாவை எடுத்தகளத்திலே தாங்கள் பொலிவுபெறத் தோன்றி,

பெருமமுதுவாய் இரவலன் நின் வண் புகழ் நயந்து இனியவும் நல்லவும் நனிபல ஏத்தி வந்தோன் அளியன் தானே என-பெருமையை உடைய சுவாமீ அறிவு முதிர்ந்த வாயினை யுடைய புலவனெ

ருவன் உம்முடைய வளம்பொருந்திய புகழை வி
ரும்பி(க்கேட்டோர்களுக்கு)இனியனவும் உறுதிப
யப்பனவுமாக மிக்க பலவற்றை வாழ்த்திவந்தான்
ஆதலால் அவன் உம்மாலே காக்கப்படத்தக்கவன்
என்று கூற,

பரிசனர்கள் கருதித் தோன்றிக் கூற என முடிக்க.

தெய்வம் என்பது தொடுத்து நல்குமதி
என்னும் வரையும் ஒருதொடர்.

தெய்வம் சான்ற திறல் விளங்கு உருவின் வான்
தோய் நிவப்பின் தான் வந்து எய்தி-தெய்வத் தன்
மை அமைந்த வலிமை விளங்கும் வடிவையும் ஆ
காயத்தைத் தீண்டும் உயர்ச்சியையு முடைய தாம்
வந்து சேர்ந்து,

அணங்குசால் உயர்நிலை தழீஇ-(கண்டவர்களுக்
கு)அச்சம் பொருந்துந் தெய்வத் தன்மையை உள்
ளடக்கிக் கொண்டு,

மணம் கமழ் தெய்வத்துப் பண்டைத் தன் இள
நலம் காட்டி-வாசம் கமழ்கின்ற தெய்வத் தன்மை
யை உடைய முன்பு உண்டாகிய தம்முடைய இளை
ய வடிவத்தைக் காட்டி,

நின் வரவு அறிவல் அஞ்சல் ஓம்பு மதி என அ
ன்பு உடை நன் மொழி அளைஇ-(முத்தி பெற நி
னைந்து வந்த)நின்வரவை யாம் அறிவேம் (அது கு

ளைக்கு எய்துதல் அரிதென்று) அஞ்சுதலைப் பரிகரி என்று உன்மேல் அன்பினை யுடைய நல்ல வார்த்தைகளைப் பலதரமும் கலந்து பேசி,

“மதி,, முன்னிலையசைச்சொல்.

இருள் நிற முந்நீர் வளைஇய உலகத்து ஒரு நீ விளிவு இன்று ஆகித் தோன்ற-இருண்ட நிறத்தை உடைய கடல்சூழ்ந்த உலகத்தின்கண்ணே நீ (பிறப்பும்) இறப்பும் இன்றித் தம்மைப்போல ஒருவனாய் விளங்கும் பொருட்டு,

தொக்கு நின்ற உம்மையாற் பிறப்பும் கொள்ளப்பட்டது. தம்மைப் போல் ஒருவனாய் விளங்குதலாவது ஜனன மரணங்களுக்கு ஏதுவாகிய மலமாயா கர்மங்களினின்றும் நீங்கி, இறைவனைப்போல முற்றறிவுடைமை வரம்பிலின்ப முடைமை இயற்கையுணர்வுடைமை தன்வயமுடைமை வரம்பிலாற்றலுடைமை குறைவிலாற்றலுடைமையென்னும் சாட்குண்ணியத்தின் சொரூபத்தைப் பெறுதலாம். “உதித்தாங் குழல்வதுஞ் சாவதுந் தீர்த்தெனை யுன்னிலொன்று -விதித்தாண் டரு டருங் காலமுண் டோவெற்பு நட்டுரக - பதித்தாம்பு வாங்கிநின் றம்பரம் பம்பரம் பட்டுழல - மதித்தான் திருமருகா மயிலேறிய மாணிக்கமே,, என அருணகிரிநாதரும் கந்தரலங்காரத்தில் இந்நிலையையே எடுத்தருளிச்செய்தார்.

விழுமிய பெறல் அரும் பரிசில் நல்கும் மதி-சிறப்பினை உடைய பிறராலே பெறுதற்கரிய திருவருளாகிய பரிசிலைத் தந்தருளுவார்.

“மதி,, படர்க்கையின் வருதல் புறனடையாற் கொள்க.

வேறுபஃறுகில் என்பது தொடுத்து மலைகிழவோ
னே-என்னும் வரையும் ஒருதொடர்.

வேறு பல் துகிலின் நுடங்கி-வேறுப
ட்ட பலவாகிய துகிற்கொடிகள் போலத் தாம் ப
லவுங் கூட அசைந்து,

அகில் சுமந்து-அகில்களை மேலே கொண்டு,

ஆர முழு முதல் உருட்டி-சந்தனமாகிய பெரிய
மரங்களைத் தள்ளி,

வேரற் பூ உடை அலங்கு சினை புலம்ப வேர் கீ
ண்டு-சிறுமூங்கிலினது பூவை உடைய அசைகின்
ற கொம்புகள் தனிப்ப வேரைப் பிளந்து,

விண் பொரு நெடுவரைப் பரிதியில் தொடுத்த
தண் கமழ் மலர் இறால் சிதைய-ஆகாயத்தைத் தீ
ண்டு கின்ற நெடிய மலையிடத்தே சூரியமண்ட
லத்தைப் போல வைக்கப்பட்ட குளிர்ச்சியை யு
டையமணக்கின்ற பெரிய தேன்கூடுகள் கெடும்ப
டிக்கும்

நன் பல ஆசினி முது சுளை கலாவ-நன்மையாகி
ய பல ஆசினிகளுடைய முற்றிய சுளைகள் தன்னிட
த்தே கலக்கும் படிக்கும்

மீமிசை நாக நறு மலர் உதிர-மலையினது உச்
சியில் உண்டாகிய சுரபுன்னையின் நறிய பூக்கள் உ
திரும் படிக்கும்

யூகமொடு மாமுக முசுக்கலை பனிப்ப- கருங்குரங்குடனே கருமையாகிய முகத்தை உடைய ஆண் முசுக்களும் நடுங்கும் படிக்கும்

பூநுதல் இரும்பிடி குளிர்ப்ப வீசி-புகர் பொருந்திய மத்தகத்தை உடைய பெரிய பிடிகள் குளிரும்படிக்கும் வீசி,

பெரும் களிற்று முத்து உடை வான் கோடு தழீஇ- பெரிய யானையினது முத்தையுடைய பெரிய கொம்புகளை உள்ளடக்கி,

நன் பொன் மணி நிறம் கிளரத் தத்துற்று- நன்மையாகிய பொன்னும் இரத்தினமும் நிறம் விளங்கும்படி மேலே கொண்டு குதித்து,

பொன் கொழியா- பொடியாகிய பொன்னைக் கரை ஒதுக்கி,

வாழை முழு முதல் துமியத் தாழை இளநீர் விழுக்குலை உதிரத் தாக்கி- வாழையினது பெரிய முதல் துணியும்படிக்கும் தெங்கினது சிறப்புப் பொருந்திய இளநீர்க்குலைகள் உதிரும்படிக்கும் மோதி,

கறிக்கொடிக் கருந்துணர் சாய-மிளகுக்கொடியினது கரிய பூங்கொத்துக்கள் சாயும் படிக்கும்

பொறிப்புற மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன் வெரீஇ வயப் பெடை வெரீஇ இரிய-பொலிபொருந்திய இடத்தையும் மடப்பம் பொருந்திய நடையையு

ழுடையமயில்கள்பலவற்றோடு வலிமையாகியகோ
ழிப் பெடைகள் அஞ்சி ஓடும் படிக்கும்,

கேழலொடு வெளிற்றன் இரும்பனைப் புன்சா
ய் அன்ன குரூஉமயிர் யாக்கைக குடாவடி உளிய
ம் பெருங் கல் விடர் அளைச்செறிய - ஆண்பன்றியு
டனே உள்ளே வெளிற்றினை யுடைய பனையினது
புல்லிய செறும்பைப் போன்ற கருநிறம் பொருந்
திய மயிரினையுடைய சரீரத்தையும் வளைந்த வடிவி
னையு முடைய கரடிகள் பெரிய கல் விண்ட முழை
களிலே சேரும்படிக்கும்,

கருங் கோட்டு ஆமா நல்லேறு சிலைப்ப - கரிய
கொம்புகளை யுடைய நன்மையாகிய ஆண் காட்
டாக்கள் முழங்கும்படிக்கும்,

சேண் நின்று இழுமென இழிதரும் அருவி - ம
லை யுச்சியில் நின்றும் இழுமென்னும் ஓசை படக்
குதிக்கும் அருவிகளை உடைய

அசைந்து,மேலேகொண்டு,தள்ளி,பிளந்து,கெடும்படிக்கு
ம் கலக்கும்படிக்கும் உதிரும் படிக்கும் நடுங்கும்படிக்கும் கு
னிரும் படிக்கும்வீசி, உள்ளடக்கி,குதித்து, ஒதுக்கி,மோதி,
சாயும் படிக்கும் ஓடும்படிக்கும் சேரும்படிக்கும் முழங்கும்ப
டிக்கும் குதிக்கும் அருவிகள் என முடிக்க.

பழமுதிர்சோலை மலை கிழவோன் - பழமுதிர்சோ
லை மலைக்குஉரியவராகிய அம் முருகக்கடவுள். (ஒ
ன்றவாறு.)

"பழமுதிர்சோலைமலைகிழவோன்" என உடம்பொடு புணர்த்தமையால், பழமுதிர்சோலையின்கண்ணே எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர் என முன்னர்க் கூட்டிக் கொள்க. உடம்பொடுபுணர்த்தல் என்பது ஓர் உத்தி. அது தொல்காப்பியமரபியலிற் காண்க.

இதனது தாற்பரியம்.

சுப்பிரமணியசுவாமியுடைய திருவடிகளைச்சிந்திக்கும் தலைமைபெற்ற உள்ளத்துடனே புண்ணியங்களை விடாதுசெய்யும் கோட்பாட்டினாலே விளையாநின்ற மெய்ஞ்ஞானத்தைச் சாதித்து அத்திருவடிக்கீழ் இருக்கும் நெறியை நீ விரும்பினையானால், நீ முற்பிறப்பிலே நினைந்து செய்த புண்ணியங்களினாலே அநித்தியமாகிய இம்மைமறுமை இன்பங்கள் பலவற்றையும் உவர்க்கின்ற நன்மையாகிய மனசிலே கிளர்ந்த இனிமையாகிய இந்த மோக்ஷ இச்சையினாலே சிவஞானம் இப்போதே வாய்க்க அது காரணமாக முத்தியைப் பெறுவாய். நீ பரமசற்குருநாதராகிய அக்கடவுளை அடைந்து வழிபட்டே அதனைப்பெறவேண்டுகையால், அவர் விசேஷமாய் எழுந்தருளியிருக்கும் புண்ணிய ஸ்தலங்களைச் சொல்வேன், கேள். அவர் திருப்பரங்குன்றின் கண்ணே எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்: அதுவன்றி, திருச்செந்தூருக்கு எழுந்தருளுதலு

ம் அவருக்கு நிலைபெற்ற குணம்: அதுவன்றி, தி
ருவாவினன் குடியின் கண்ணே எழுந்தருளியிரு
த்தலும் உரியர்: அதுவன்றி, திருவேரகத்தின்கண்
ணே எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்: அதுவன்றி,
மலைகள்தோறும்விளையாடுதலும் தமக்கு நிலைநின்
ற குணமாம்; அதுவன்றி, ஊர்தோறும் ஊர்தோறு
ம் எடுத்துக்கொண்ட திருவிழாவிலும், தம்மேல்
அன்புடையவர்கள் துதித்தலால் தமது திருவுளம்
விரும்பிய இடத்திலும், படிமத்தான் செய்த வெ
றியாடுகளத்திலும், காட்டிலும், சோலையிலும், ஆ
ற்றிடைக்குறையிலும், நதிகளிலும், குளங்களிலு
ம், வேறுபல ஊர்களிலும், நாற்சந்தியிலும், முச்
சந்தி ஐஞ்சந்திகளிலும், கடம்பிலும், ஊருக்குந
டுவே எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடியிலும், அம்பல
த்திலும், ஆத்தீண்டு குற்றியை உடைய இடத்திலு
ம், எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்: அதுவன்றி, கு
றப்பெண்ணாணவள் தாம்வரும்பொருட்டு வழிப்ப
டுத்திய ஊரின்கண்ணே தம்மை விரும்புகின்றவர்
கள் வரங்களை விரும்பியபடியே பெற்றுநின்று வ
ழிபட அவ்விடத்திலே அவரை ஆட்கொண்டு எழு
ந்தருளியிருத்தலும் உரியர்: நான் உனக்கு அறிவி
த்தபடியே அவ்வவ்விடங்களிலே ஆயினுமாக பிற
விடங்களிலே ஆயினுமாக; முற்பட நீகண்ட பெரு

ழுது முகமலர்ந்து துதித்து, பின்பு கையைத்தலை
யிலே குவித்து வாழ்த்தி, பின்பு அவருடைய திரு
வடிகள் உன்னுடைய தலையிலே பம்படி வணங்
கி,——என்று நான் உனக்கு அறிவித்த அளவினாலு
ம் நீ அறிந்த அளவினாலும் நீங்காது பலவற்றைப்பு
ங்கூறிப் புகழ்ந்து,உம்முடைய தன்மைகளெல்லா
வற்றையும்முற்ற அளவிட்டறிதல் உயிர்களுக்கு அ
ரிதாகையால் உம்முடைய திருவடியைப்பெறல்வே
ண்டுமென்று நினைந்து வந்தேன் உம்மோடு ஒப்ப
வர் இல்லாத மெய்ஞ்ஞானத்தை யுடையவரே என்
று நீகருதிய வீடுபேற்றை விண்ணப்பஞ் செய்வத
ற்கு முன்னே, அவருடைய பரிசனர்கள் சேரக க
ருதித்தோன்றி, சுவாமீ அறிவு முதிர்ந்த வாயினையு
டைய புலவனொருவன் உம்முடையபுகழைவிரும்பி
க்கேட்டோர்களுக்குஇனியனவும் உறுதிபயப்பன
வுமாக மிக்கபலவற்றை வாழ்த்திவந்தான் ஆதலால்
அவன் உம்மாலே காக்கப்படத்தக்கவன் என்றுகூ
று, பழமுதிர்சோலை மலைக்கு உரியவராகிய அம்மு
ருகக்கடவுள் வந்துசேர்ந்து அச்சம் பொருந்தும்
தெய்வத்தன்மையை உள்ளடக்கிக்கொண்டு,தம்மு
டைய இளைய வடிவத்தைக் காட்டி, முத்திபெறநி
னைந்து வந்த நின் வரவை யாம் அறிவேம் அது உ
னக்கு எய்துதல் அரிதென்று அஞ்சுதலைப் பரிவி

என்று உன்மேல் அன்பினையுடைய நல்லவார்த்தைகளைப் பலதரமும் கலந்து பேசி, உலகத்தின் கண்ணே நீ பிறப்பும் இறப்பும் இன்றித்தம்மைப்போல் ஒருவனாய் விளங்கும் பொருட்டுத் திருவருளாகிய பரிசிலைத் தந்தருளுவார் என்பதாம்.

இதனால், முத்தியைப்பெற்றவனொருவன் பெறுதற்குப் பக்குவனாகிய ஓர் இரவலனைப் பெறும் பொருட்டு முருகக்கடவுளிடத்தே வழிபடுத்ததாக இப்பிரபந்தம் செய்யப்பட்டமை தெளிக.

திருமுருகாற்றுப்படையுரை முற்றிற்று.

நேரிசைவெண்பா.

குன்ற மெறிந்தாய் குரைகடலிற் சூர்தடிந்தாய்
புன்றலைய பூதப் பொருபடையா - யென்று
மிளையா யழகியா யேறூர்ந்தா னேறே
யுளையாயென் னுள்ளத் துறை.

குன்ற மெறிந்ததுவுங் குன்றப்போர் செய்ததுவு
மன்றங் கமரரிடர் தீர்த்ததுவு - மின்றென்னைக்
கைவிடா நின்றதுவுங் கற்பொதும்பிற் காத்ததுவு
மெய்விடா வீரன்கை வேல்.

வீரவே றாரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வே டிருக்கைவேல்-வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மார்புங் குன்றுந்
துளைத்தவே லுண்டே துணை.

இன்ன மொருகா லெனதிடும்பைக் குன்றுக்குக்
கொன்னவில்வேற் சூர்தடிந்த கொற்றவா-முன்னம்
பனிவேய் நெடுங்குன்றம் பட்டுருவத் தொட்ட
தனிவேலை வாங்கத் தகும்.

உன்னையொழியவொருவரையு நம்புகிலேன் [கைக்
பின்னையொருவரையான்பின் செல்லேன்-பன்னிரு
கோலப்பா வானோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்திவாழ் வே.

அஞ்சு முகந்தோன்றி லாறு முகந்தோன்றும்
வெஞ்ச மரத்தோன்றில் வேறோன்று-நெஞ்சி
லொருகா னினைக்கி லிருகாலுந் தோன்று
முருகாவென் றோதுவார் முன்.

முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்
மருகனே யீசன் மகனே-யொருகைமுகன் [த
ம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கா லெப்பொழு
நம்பியே கைதொழுவே னான்.

வேலு மயிலுந் துணை.